Publicatieblad van de Europese Unie

L 398

Uitgave in de Nederlandse taal

Wetgeving

64e jaargang

11 november 2021

Inhoud

II *Niet-wetgevingshandelingen*

VERORDENINGEN

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1947 van de Commissie van 10 november 2021 betreffende de definitie van het geografische gebied van de lidstaten voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen ("BNI-verordening") en tot intrekking van Beschikking 91/450/EEG, Euratom van de Commissie, Euratom en Verordening (EG) nr. 109/2005 van de Commissie** ([1]) 1

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1948 van de Commissie van 10 november 2021 betreffende de behandeling van btw-aflossingen aan niet-belastingplichtigen en aan belastingplichtigen voor vrijgestelde activiteiten voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (bni-verordening) en tot intrekking van Beschikking 1999/622/EG, Euratom van de Commissie en Verordening (EG, Euratom) nr. 116/2005 van de Commissie** ([1]) 4

★ **Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1949 van de Commissie van 10 november 2021 betreffende de beginselen voor de schatting van woondiensten uit woningbezit voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (bni-verordening) en tot intrekking van Beschikking 95/309/EG van de Commissie, Euratom en Verordening (EG) nr. 1722/2005 van de Commissie** ([1]) 6

★ **Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1950 van de Commissie van 10 november 2021 tot wijziging van Richtlijn 2009/81/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels betreft voor opdrachten voor leveringen, diensten en werken** ([1]) 19

★ **Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1951 van de Commissie van 10 november 2021 tot wijziging van Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels voor concessies betreft** ([1]) 21

([1]) Voor de EER relevante tekst.

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ **Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1952 van de Commissie van 10 november 2021 tot wijziging van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels betreft voor overheidsopdrachten voor leveringen, diensten en werken, en prijsvragen** ([1]) 23

★ **Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1953 van de Commissie van 10 november 2021 tot wijziging van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels betreft voor opdrachten voor leveringen, diensten en werken, en prijsvragen** ([1]) 25

BESLUITEN

★ **Besluit (EU) 2021/1954 van de Raad van 9 november 2021 tot benoeming van een lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, voorgedragen door het Koninkrijk België**..... 27

★ **Besluit (EU) 2021/1955 van de Raad van 9 november 2021 tot benoeming van een lid van het Comité van de Regio's, voorgedragen door de Republiek Oostenrijk**..... 28

Rectificaties

★ **Rectificatie van Verordening (EU) 2019/2144 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende de voorschriften voor de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd wat de algemene veiligheid ervan en de bescherming van de inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers betreft, tot wijziging van Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 78/2009, (EG) nr. 79/2009 en (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr. 458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 en (EU) 2015/166 van de Commissie** (PB L 325 van 16.12.2019) 29

★ **Rectificatie van Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012** (PB L 150 van 7.6.2019) 34

★ **Rectificatie van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/955 van de Commissie van 27 mei 2021 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/1156 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de formulieren, templates, procedures en technische regelingen voor de publicatie en kennisgeving van verhandelingsregels, vergoedingen en heffingen, en tot nadere bepaling van de mee te delen informatie voor het opzetten en onderhouden van de centrale databank betreffende de grensoverschrijdende verhandeling van abi's en icbe's, alsmede de formulieren, templates en procedures voor het meedelen van die informatie** (PB L 211 van 15.6.2021) 53

★ **Rectificatie van Verordening (EU) 2021/1372 van de Commissie van 17 augustus 2021 tot wijziging van bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het verbod op het vervoederen van dierlijke eiwitten aan andere niet-herkauwende landbouwhuisdieren dan pelsdieren** (PB L 295 van 18.8.2021) 54

([1]) Voor de EER relevante tekst.

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2021/1947 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

betreffende de definitie van het geografische gebied van de lidstaten voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen ("BNI-verordening") en tot intrekking van Beschikking 91/450/EEG, Euratom van de Commissie, Euratom en Verordening (EG) nr. 109/2005 van de Commissie

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen en tot intrekking van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad en Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad ("bni-verordening") ([1]), en met name artikel 5, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De definitie van geografisch gebied is een van de definities in Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/2147 van de Commissie ([2]) over de lijst van punten om de betrouwbaarheid, de volledigheid en de vergelijkbaarheid van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen ("bni") die in elke verificatiecyclus moeten worden behandeld, te waarborgen.

(2) Opdat de bni-gegevens betrouwbaar, uitputtend en vergelijkbaar zijn, moet de definitie van het geografische gebied van de lidstaten worden verduidelijkt.

(3) Bni-aggregaten en de componenten daarvan van de lidstaten moeten onderling vergelijkbaar zijn en moeten voldoen aan de toepasselijke definities en boekhoudregels van het Europees systeem van rekeningen 2010 ("ESR 2010") ([3]).

([1]) PB L 91 van 29.3.2019, blz. 19.

([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/2147 van de Commissie van 8 oktober 2020 tot aanvulling van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad door vaststelling van de lijst van de punten die in elke verificatiecyclus moeten worden behandeld (PB L 428 van 18.12.2020, blz. 9).

([3]) Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).

(4) Beschikking 91/450/EEG, Euratom van de Commissie ([4]) en Verordening (EG) nr. 109/2005 van de Commissie ([5]) moeten daarom worden ingetrokken.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het in artikel 8 van Verordening (EU) 2019/516 bedoelde Comité voor het Europees statistisch systeem,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 heeft de term "economisch gebied" de betekenis die wordt vermeld in hoofdstuk 2, punten 2.05 en 2.06, van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013, en wordt de term "geografisch gebied" die in die punten wordt gebruikt, zo verstaan dat die het grondgebied van de lidstaten zoals vermeld in de bijlage bij deze verordening omvat.

Artikel 2

Beschikking 91/450/EEG, Euratom en Verordening (EG) nr. 109/2005 worden ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

([4]) Beschikking 91/450/EEG, Euratom van de Commissie van 26 juli 1991 betreffende de definitie van het grondgebied van de lidstaten ten behoeve van de tenuitvoerlegging van artikel 1 van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen (PB L 240 van 29.8.1991, blz. 36).

([5]) Verordening (EG) nr. 109/2005 van de Commissie van 24 januari 2005 betreffende de definitie van het economische gebied van de lidstaten voor de toepassing van Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (PB L 21 van 25.1.2005, blz. 3).

BIJLAGE

Grondgebied van de lidstaten:

— het grondgebied van het Koninkrijk België;

— het grondgebied van de Republiek Bulgarije;

— het grondgebied van de Tsjechische Republiek;

— het grondgebied van het Koninkrijk Denemarken, met uitzondering van de Faeröer en Groenland;

— het grondgebied van de Bondsrepubliek Duitsland;

— het grondgebied van de Republiek Estland;

— het grondgebied van Ierland;

— het grondgebied van de Helleense Republiek;

— het grondgebied van het Koninkrijk Spanje;

— het grondgebied van de Franse Republiek, met uitzondering van de landen en gebieden overzee waarover zij soevereiniteit uitoefent, zoals gedefinieerd in bijlage II bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

— het grondgebied van de Republiek Kroatië;

— het grondgebied van de Italiaanse Republiek;

— het grondgebied van de Republiek Cyprus;

— het grondgebied van de Republiek Letland;

— het grondgebied van de Republiek Litouwen;

— het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg;

— het grondgebied van Hongarije;

— het grondgebied van de Republiek Malta;

— het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden, met uitzondering van de landen en gebieden overzee waarover het soevereiniteit uitoefent, zoals gedefinieerd in bijlage II bij het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

— het grondgebied van de Republiek Oostenrijk;

— het grondgebied van de Republiek Polen;

— het grondgebied van de Portugese Republiek;

— het grondgebied van Roemenië;

— het grondgebied van de Republiek Slovenië;

— het grondgebied van de Slowaakse Republiek;

— het grondgebied van de Republiek Finland;

— het grondgebied van het Koninkrijk Zweden.

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2021/1948 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

betreffende de behandeling van btw-aflossingen aan niet-belastingplichtigen en aan belastingplichtigen voor vrijgestelde activiteiten voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (bni-verordening) en tot intrekking van Beschikking 1999/622/EG, Euratom van de Commissie en Verordening (EG, Euratom) nr. 116/2005 van de Commissie

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen en tot intrekking van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad en Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad ("bni-verordening") ([1]), en met name artikel 5, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De behandeling van btw-aflossingen is een van de kwesties die zijn vastgesteld in Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/2147 van de Commissie ([2]), die betrekking heeft op de lijst van punten om de betrouwbaarheid, de volledigheid en de vergelijkbaarheid van de gegevens over het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen ("bni") die in elke verificatiecyclus moeten worden behandeld, te waarborgen.

(2) Opdat de gegevens over het bni betrouwbaar, uitputtend en vergelijkbaar zijn, moet de definitie van de behandeling van btw-aflossingen aan niet-belastingplichtigen en aan belastingplichtigen voor hun vrijgestelde activiteiten worden verduidelijkt.

(3) Bni-aggregaten en de componenten daarvan moeten vergelijkbaar zijn tussen de lidstaten en moeten voldoen aan de toepasselijke definities en boekhoudregels van het Europees systeem van rekeningen 2010 ("ESR 2010") ([3]).

(4) Beschikking 1999/622/EG, Euratom van de Commissie ([4]) en Verordening (EG, Euratom) nr. 116/2005 van de Commissie ([5]) moeten daarom worden ingetrokken.

(5) In Richtlijn 2006/112/EG van de Raad ([6]) worden de begrippen "belastingplichtige", "niet-belastingplichtige" en "vrijgestelde activiteiten" gebruikt, die ook voor de toepassing van deze handeling moeten worden gebruikt.

(6) Het ESR 2010 specificeert niet uitdrukkelijk de behandeling van btw-teruggaven aan niet-belastingplichtigen en aan belastingplichtigen voor vrijgestelde handelingen.

(7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het in artikel 8 van Verordening (EU) 2019/516 bedoelde Comité voor het Europees statistisch systeem,

---

([1]) PB L 91 van 29.3.2019, blz. 19.

([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/2147 van de Commissie van 8 oktober 2020 tot aanvulling van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad door vaststelling van de lijst van de punten die in elke verificatiecyclus moeten worden behandeld (PB L 428 van 18.12.2020, blz. 9).

([3]) Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).

([4]) Beschikking 1999/622/EG, Euratom van de Commissie van 8 september 1999 over de behandeling van btw-teruggaven aan niet-belastingplichtige eenheden en aan belastingplichtige eenheden voor vrijgestelde handelingen bij de uitvoering van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen (PB L 245 van 17.9.1999, blz. 51).

([5]) Verordening (EG, Euratom) nr. 116/2005 van de Commissie van 26 januari 2005 betreffende de behandeling van btw-teruggaven aan niet-belastingplichtigen en aan belastingplichtigen voor vrijgestelde handelingen bij de toepassing van Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (PB L 24 van 27.1.2005, blz. 6).

([6]) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347 van 11.12.2006, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij het opstellen van de aggregaten van de nationale rekeningen voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 worden teruggaven van op aankopen betaalde btw die worden gedaan aan niet-belastingplichtigen of aan belastingplichtigen voor vrijgestelde handelingen, in het ESR 2010 behandeld als overige inkomensoverdrachten (D.7) of kapitaaloverdrachten (D.9), en niet alsof het aftrekbare btw zou betreffen.

2. In lid 1 heeft de term "belastingplichtige" de betekenis die eraan wordt gegeven in artikelen 9 tot en met 13 van Richtlijn 2006/112/EG, en worden onder het begrip "vrijgestelde handelingen" verstaan de in de artikelen 132 tot en met 137 van die richtlijn vermelde handelingen.

Artikel 2

Beschikking 1999/622/EG, Euratom en Verordening (EG, Euratom) nr. 116/2005 worden ingetrokken.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2021/1949 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

betreffende de beginselen voor de schatting van woondiensten uit woningbezit voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (bni-verordening) en tot intrekking van Beschikking 95/309/EG van de Commissie, Euratom en Verordening (EG) nr. 1722/2005 van de Commissie

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2019 betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen en tot intrekking van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad en Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad ("bni-verordening") ([1]), en met name artikel 5, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De beginselen voor de schatting van woondiensten maken deel uit van de punten die zijn vastgesteld in Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/2147 van de Commissie ([2]), betreffende de lijst van de punten om de betrouwbaarheid, volledigheid en vergelijkbaarheid van de gegevens over het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen ("bni") die in elke verificatiecyclus moeten worden behandeld, te waarborgen.

(2) Opdat de gegevens over het bni betrouwbaar, uitputtend en vergelijkbaar zijn, moeten de beginselen voor de schatting van woondiensten worden verduidelijkt.

(3) Bni-aggregaten en de componenten daarvan van de lidstaten moeten onderling vergelijkbaar zijn en moeten voldoen aan de toepasselijke definities en boekhoudregels van het Europees systeem van rekeningen 2010 ("ESR 2010") ([3]).

(4) Beschikking 95/309/EG van de Commissie, Euratom ([4]) en Verordening (EG) nr. 1722/2005 van de Commissie ([5]) moeten daarom worden ingetrokken.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het in artikel 8 van Verordening (EU) 2019/516 bedoelde Comité voor het Europees statistisch systeem,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/516 zijn de in deze verordening vastgestelde beginselen voor de schatting van woondiensten van toepassing.

([1]) PB L 91 van 29.3.2019, blz. 19.
([2]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2020/2147 van de Commissie van 8 oktober 2020 tot aanvulling van Verordening (EU) 2019/516 van het Europees Parlement en de Raad door vaststelling van de lijst van de punten die in elke verificatiecyclus moeten worden behandeld (PB L 428 van 18.12.2020, blz. 9).
([3]) Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).
([4]) Beschikking 95/309/EG, Euratom van de Commissie van 18 juli 1995 betreffende de definitie van het grondgebied van de lidstaten ten behoeve van de tenuitvoerlegging van artikel 1 van Richtlijn 89/130/EEG, Euratom van de Raad betreffende de harmonisatie van de opstelling van het bruto nationaal product tegen marktprijzen (PB L 186 van 5.8.1995, blz. 59).
([5]) Verordening (EG) nr. 1722/2005 van de Commissie van 20 oktober 2005 betreffende de beginselen voor de schatting van woondiensten ten behoeve van Verordening (EG, Euratom) nr. 1287/2003 van de Raad betreffende de harmonisatie van het bruto nationaal inkomen tegen marktprijzen (PB L 276 van 21.10.2005, blz. 5).

Artikel 2

1. Voor het vaststellen van de output van woondiensten passen de lidstaten een stratificatiemethode op basis van de werkelijke huren toe.

Voor het afleiden van toepasselijke stratificatiecriteria maken de lidstaten gebruik van analysen in tabelvorm of van statistische technieken.

2. De lidstaten berekenen de toegerekende huren op basis van de werkelijke huren die verschuldigd zijn voor het gebruiksrecht voor een ongemeubileerde woning; zij baseren zich hierbij op alle contracten die betrekking hebben op particuliere woningen.

Zij kunnen ook gebruikmaken van de huren voor gemeubileerde woningen, mits deze worden verlaagd om de betaling voor het gebruik van de meubilering buiten beschouwing te laten.

Lidstaten met een kleine particuliere huursector kunnen, om de basis voor de berekening van de toegerekende huren te vergroten, bij wijze van uitzondering gebruikmaken van naar behoren verhoogde huren voor woningen van de overheid.

Artikel 3

In uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen kunnen de lidstaten andere objectieve methoden toepassen, zoals de gebruikerskostenmethode.

Wanneer het gaat om de berekening van de output van door de eigenaar bewoonde woningen, hoeft het gebruik van de gebruikerskostenmethode niet te worden gemotiveerd, mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

a) het aandeel van particuliere huurwoningen moet ten minste 10 % van de woningvoorraad bedragen, en

b) indien aan voorwaarde a) is voldaan en het aandeel van de totale huurwoningen — marktsector en niet-marktsector — in de totale woningvoorraad meer dan 10 % bedraagt, is er meer dan een factor drie verschil tussen de huren in de marktsector en andere betaalde huren.

Artikel 4

Lidstaten die een basisjaarmethode toepassen, extrapoleren het cijfer voor een gegeven basisjaar met behulp van passende kwantiteits-, prijs- en kwaliteitsindicatoren.

Artikel 5

Voor woondiensten passen de lidstaten de gedetailleerde beginselen in de bijlage toe voor de schatting van de output, het intermediair verbruik en de transacties met het buitenland.

Artikel 6

Besluit 95/309/EG, Euratom en Verordening (EG) nr. 1722/2005 worden ingetrokken.

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Door de lidstaten toe te passen beginselen voor de schatting van de output, het intermediair verbruik en de transacties met het buitenland, met betrekking tot woondiensten.

1. OUTPUT VAN WOONDIENSTEN

1.1. Basismethoden

In de nationale rekeningen heeft de output van woondiensten volgens afspraak niet alleen betrekking op huurwoningen, maar ook op door de eigenaar bewoonde woningen. Wat de waardering van de output van woondiensten betreft, bepaalt het door Verordening (EU) nr. 549/2013 ingevoerde Europese systeem van nationale en regionale rekeningen (ESR 2010) in punt 3.75 van bijlage A het volgende: "de output van woondiensten door bewoners van een eigen huis wordt gewaardeerd tegen de geraamde waarde van de huur ([1]) die een huurder voor dezelfde accommodatie zou moeten betalen; hierbij moet rekening worden gehouden met factoren als ligging, faciliteiten in de buurt enz., alsook met de grootte en kwaliteit van de woning zelf. In beginsel kan de waarde van de diensten met betrekking tot door de eigenaar bewoonde woningen op diverse manieren worden geschat:

— de stratificatiemethode op basis van de werkelijke huren, waarbij informatie over de woningvoorraad, ingedeeld in strata, wordt gecombineerd met informatie over de werkelijke huren die in ieder stratum worden betaald;

— de gebruikerskostenmethode, waarbij afzonderlijke schattingen worden gemaakt van het intermediair verbruik, het verbruik van vaste activa, het saldo van niet-productgebonden belastingen op productie en niet-productgebonden subsidies en het netto-exploitatieoverschot. De output van woondiensten is de som van deze componenten;

— de zelfbeoordelingsmethode, waarbij bewoners van een eigen woning wordt gevraagd te schatten welke huur zij voor hun woning zouden kunnen vragen;

— administratieve beoordelingsmethoden, waarbij een potentiële huur wordt vastgesteld door derden, bijvoorbeeld door de overheid voor belastingdoeleinden.

De stratificatiemethode op basis van de werkelijke huren verdient de voorkeur. Deze methode kan ook worden gebruikt om de waarde van alle werkelijke huren te schatten op basis van een steekproef van werkelijke huren of om de waarde van woondiensten te schatten voor woningen die gratis of tegen een lage huur worden verhuurd (zie punt 1.4.1 voor meer bijzonderheden).

De gebruikerskostenmethode mag alleen onder bepaalde omstandigheden worden toegepast, en dan nog alleen voor strata van de woningvoorraad waarvoor werkelijke huren ontbreken of statistisch onbetrouwbaar zijn.

De zelfbeoordelingsmethode mag niet worden gebruikt omdat bij deze methode subjectieve gegevens een grote invloed op de schatting hebben, waardoor de resultaten in hoge mate onzeker zullen zijn.

Administratieve beoordelingsmethoden kunnen, vooral wanneer deze voor fiscale doeleinden bestemd zijn, vertekende resultaten opleveren. Soms zijn er evenwel voor sommige strata resultaten van objectieve beoordelingsmethoden beschikbaar. Het gebruik van deze resultaten is aanvaardbaar wanneer de objectiviteit van de methode en de vergelijkbaarheid van de resultaten kunnen worden aangetoond.

Bij de stratificatiemethode wordt informatie over de werkelijke huren van huurwoningen gebruikt om de huurwaarde van de totale woningvoorraad te schatten. Dit kan worden opgevat als een ophogingsprocedure op basis van aantal en prijs. Stratificatie van de woningvoorraad is nodig om een betrouwbare schatting te verkrijgen en op de juiste wijze rekening te houden met relatieve prijsverschillen. Vervolgens wordt de gemiddelde werkelijke huur per stratum gebruikt voor alle woningen in dat specifieke stratum. Als de beschikbare informatie uit steekproefenquêtes afkomstig is, heeft de ophoging betrekking op zowel een deel van de huurwoningen als alle door de eigenaar bewoonde woningen. De huur per stratum wordt gewoonlijk nauwkeurig berekend voor een bepaald basisjaar, waarna het resultaat wordt geëxtrapoleerd naar de daaropvolgende jaren.

De huur die bij de stratificatiemethode voor door de eigenaar bewoonde woningen moet wordt toegepast, wordt gedefinieerd als de huur die op de particuliere markt verschuldigd is voor het gebruiksrecht voor een ongemeubileerde woning. Voor de bepaling van de toegerekende huren moeten de huren voor ongemeubileerde woningen in alle particuliere marktcontracten worden gebruikt. Ook moet rekening worden gehouden met huren op de particuliere markt die dankzij overheidsmaatregelen laag worden gehouden.

([1]) Geldt niet voor de Nederlandse versie.

Als de informatie van de huurder afkomstig is, kan het noodzakelijk zijn de waargenomen huur te verhogen met specifieke huursubsidies die rechtstreeks aan de verhuurder worden betaald. Wanneer de steekproefomvang voor de waargenomen huren, zoals hierboven gedefinieerd, niet groot genoeg is, kunnen ook waargenomen huren voor gemeubileerde woningen voor de toerekening worden gebruikt, mits die worden gecorrigeerd voor de meubilering. In uitzonderlijke gevallen kunnen ook verhoogde huren voor woningen van de overheid worden gebruikt. Lage huren voor woningen die aan familieleden of werknemers worden verhuurd, moeten buiten beschouwing blijven (zie de punten 1.2.3 en 1.4.1 voor nadere informatie).

De stratificatiemethode kan ook worden gebruikt voor ophoging naar het volledige huurwoningenbestand. Voor sommige segmenten van de huurmarkt kan het voorkomen dat de gemiddelde huur niet geschikt is voor een toerekening. Zo zijn verlaagde huren voor gemeubileerde woningen of verhoogde huren voor woningen van de overheid niet altijd geschikt voor de respectieve werkelijk gehuurde woningen. Met name in het geval van de werkelijk verhuurde woningen die gemeubileerd zijn, maken de meubileringskosten in feite deel uit van de huur en moeten zij worden opgenomen in de berekeningen voor de output. Dit probleem kan worden opgelost door afzonderlijke strata te creëren voor werkelijk gehuurde gemeubileerde of sociale woningen in combinatie met passende gemiddelde huren. In beginsel omvat de huur niet de kosten van verwarming, water, elektriciteit enzovoort.

Wanneer de bronnen scheiding niet toelaten, moet de samenhang tussen de huren en het intermediair verbruik gewaarborgd worden (zie punt 2 voor nadere informatie).

Indien voor bepaalde strata van door de eigenaar bewoonde woningen een representatieve werkelijke huur ontbreekt, kan dit meestal worden verholpen door extrapolatie- of regressietechnieken.

Als alternatief voor de standaardstratificatiemethode, die gebaseerd is op de extrapolatie van gemiddelde huren per stratum, kunnen hedonische regressiemethoden worden gebruikt. Dergelijke methoden komen er kort gezegd op neer dat aan de hand van de steekproefgegevens voor huurwoningen een prijs voor ieder kenmerk van de woning (grootte, ligging, balkon enz.) wordt vastgesteld. De output wordt dan berekend door ieder kenmerk van (een representatieve steekproef van) de woningvoorraad te vermenigvuldigen met de hedonische prijs van dit kenmerk. Met behulp van regressiemethoden kunnen meer variabelen in aanmerking worden genomen, waardoor dergelijke methoden bijzonder effectief zijn wanneer voor sommige strata waargenomen huren ontbreken.

Uiteraard lost dit het probleem niet op wanneer in een extreem geval alle woningen bewoond worden door de eigenaar of wanneer een ontwikkelde huurmarkt ontbreekt. In zo'n geval kan de gebruikerskostenmethode worden toegepast voor een objectieve beoordeling. Deze methode mag alleen worden toegepast voor door de eigenaar bewoonde woningen.

Toelichting op de gebruikerskostenmethode

De gebruikerskostenmethode mag alleen worden toegepast wanneer de op werkelijke huren gebaseerde stratificatiemethode niet kan worden gebruikt omdat de huurmarkt niet representatief is.

Volgens afspraak wordt dit geacht het geval te zijn wanneer aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan: 1) de volumemaatstaf (woningen in aantal of in vierkante meters) van particuliere huurwoningen vertegenwoordigt minder dan 10 % van de totale volumemaatstaf (woningen in aantal of in vierkante meters) van woningen en 2) indien aan voorwaarde 1) is voldaan en het aandeel van de totale huurwoningen — marktsector en niet-marktsector — in de totale woningvoorraad meer dan 10 % bedraagt, is er meer dan een factor drie verschil tussen de huren in de marktsector en andere betaalde huren. Ook als aan beide voorwaarden wordt voldaan, kan een lidstaat toch besluiten de stratificatiemethode te gebruiken, mits de resultaten van voldoende kwaliteit zijn. Wanneer niet aan de voorwaarden wordt voldaan, moet de stratificatiemethode worden gebruikt, tenzij kan worden aangetoond dat voor significante delen van de woningvoorraad geen representatieve markthuurprijzen beschikbaar zijn en dat de gebruikerskostenmethode meer vergelijkbare resultaten oplevert. Indien dit gerechtvaardigd is, kan de gebruikerskostenmethode worden toegepast op de hele woningvoorraad of op delen ervan. Bij de beslissing over de opsplitsing van de woningvoorraad in de delen waarvoor de gebruikerskostenmethode of de stratificatiemethode wordt toegepast, moet ook rekening worden gehouden met factoren zoals ontbrekende gegevens en de specifieke situatie per land.

Bij de gebruikerskostenmethode komt de output van de woondiensten overeen met de som van het intermediair verbruik, het verbruik van vaste activa (VVA), het saldo van niet-productgebonden belastingen op productie en niet-productgebonden subsidies en het netto-exploitaitieoverschot (NEO). Voor door de eigenaar bewoonde woningen wordt geen input van arbeid geregistreerd voor werkzaamheden die de eigenaar zelf verricht ([2]). De ervaring toont aan dat het VVA en het NEO met elk 30 tot 40 % van de output de grootste posten zijn.

([2]) Theoretisch is het mogelijk dat bewoners van een eigen woning individueel of collectief een conciërge in dienst hebben die niet werkzaam is voor een andere statistische eenheid, zoals een woningbouwvereniging of een woningbeheersbedrijf. In dat geval moet volgens de gebruikerskostenmethode bij de output de beloning van werknemers in aanmerking worden genomen.

Het VVA moet worden berekend op basis van de perpetual inventory method (PIM) of een andere erkende methode. Verder moet er een afzonderlijke schatting voor door de eigenaar bewoonde woningen worden gemaakt.

Het netto-exploitatieoverschot moet worden berekend door toepassing van een constant werkelijk rendement van 2,5 % per jaar op de nettowaarde van alle door de eigenaar bewoonde woningen tegen lopende prijzen (vervangingskosten). Het werkelijke rendement van 2,5 % wordt toegepast op de waarde van de voorraad tegen lopende prijzen, omdat er bij de PIM al rekening wordt gehouden met de lopende waardevermeerdering van de woningen. Hetzelfde rendement moet worden toegepast op de waarde in lopende prijzen van de grond waarop de door de eigenaar bewoonde woningen zijn gebouwd.

Het kan moeilijk zijn de waarde van de grond in lopende prijzen jaarlijks waar te nemen. De verhouding tussen de waarde van de grond en de waarde van de gebouwen in de verschillende strata kan eventueel worden ontleend aan een analyse van de samenstelling van de kosten van nieuwe woningen en de grond waarop zij zijn gebouwd.

Beginsel 1:

Voor de berekening van de output van woondiensten passen de lidstaten de stratificatiemethode toe op basis van werkelijke huren, hetzij door rechtstreekse extrapolatie, hetzij door econometrische regressie. Voor door de eigenaar bewoonde woningen houdt dit het gebruik van de werkelijke huren van vergelijkbare huurwoningen in. Indien er in uitzonderlijke gevallen geen of alleen statistisch onbetrouwbare gegevens over de werkelijke huren beschikbaar zijn, kan gebruik worden gemaakt van andere objectieve methoden, zoals de gebruikerskostenmethode; dit moet met redenen worden omkleed. De berekening van de output van door de eigenaar bewoonde woningen met behulp van de gebruikerskostenmethode hoeft verder niet te worden gemotiveerd wanneer aan twee voorwaarden is voldaan: 1) particuliere huurwoningen vertegenwoordigen minder dan 10 % van de woningvoorraad en 2) indien aan voorwaarde 1) is voldaan en het aandeel van de totale huurwoningen — marktsector en niet-marktsector — in de totale woningvoorraad meer dan 10 % bedraagt, is er meer dan een factor drie verschil tussen de huren in de marktsector en andere betaalde huren.

1.2. Stratificatie van de woningvoorraad

1.2.1. *Factoren die van invloed zijn op het huurpeil*

Een eerste reeks variabelen die het huurpeil bepalen, betreft de kenmerken van de woning en het woongebouw. In de eerste plaats is de grootte van een woning, qua oppervlakte en wat het aantal vertrekken betreft, belangrijk. Hoe groter een woning, hoe hoger de huur zal zijn. Anderzijds daalt de huur per vierkante meter vaak naarmate de woning groter is. Voor sommige categorieën woningen (bv. appartementen in hoofdsteden) is er vaak sprake van een U-curveverhouding tussen de prijs per vierkante meter en de oppervlakte van de woning. Een andere belangrijke factor betreft het wooncomfort. Hierbij kan het gaan om variabelen zoals de aanwezigheid van een badkamer, een balkon of terras, speciale vloeren of wandbekleding, een open haard, centrale verwarming, klimaatregeling, dubbel glas en andere warmte- of geluidsisolerende maatregelen; ook de indeling van de woning is relevant. Ten aanzien van het gebouw kunnen faciliteiten als een garage, lift, zwembad of (dak)tuin of de ligging van de woning binnen het gebouw de huurwaarde beïnvloeden. Voorts kunnen de aard van het gebouw (vrijstaande of half-vrijstaande woning, flatgebouw), de architectuur, de ouderdom of het aantal appartementen in het gebouw van belang zijn voor de hoogte van de huur.

Een tweede reeks variabelen houdt verband met de omgeving. Een bekende factor is het huurverschil tussen een stadswoning en een vergelijkbare woning op een afgelegen plaats. Variabelen als de afstand tot een economisch centrum of de aard van het landschap (vlak, bergachtig) kunnen ook van invloed zijn. Hetzelfde geldt voor omgevingsfactoren als het uitzicht, groenvoorzieningen, vervoersfaciliteiten, bereikbaarheid, winkels, scholen of de reputatie en veiligheid van een wijk.

Een derde reeks variabelen betreft sociaaleconomische factoren. Zo hebben in de meeste lidstaten overheidsregelingen zoals maximale huren of huursubsidies invloed op de hoogte van de huren. En ook de looptijd van het huurcontract, de aard van dit contract (tijdelijk of vast), het aantal bewoners per woning (woongemeenschap), de aard van de eigenaar (overheid, woningbouwvereniging, particuliere eigenaar, werkgever) of het huurbeleid van de verhuurder zijn medebepalend voor de hoogte van de huur.

Uiteraard kunnen nog diverse andere variabelen van invloed zijn op de hoogte van de huur. Verzameling van gegevens voor alle hierboven genoemde factoren leidt echter tot overladen vragenlijsten. Daarom is het wellicht zinvol voor stratificatiedoeleinden gebruik te maken van kapitaalwaarden. De grondgedachte achter het gebruik van de kapitaalwaarde van een woning is het feit dat alle belangrijke kenmerken van de woning hierin meewegen. De kapitaalwaarde wordt derhalve beschouwd als een impliciete stratificatiefactor. De verhouding tussen kapitaalwaarde en werkelijke huur kan vooral bruikbaar zijn in lidstaten waar huurwoningen slechts een klein deel van de woningvoorraad uitmaken. Indien het om een stabiele verhouding gaat, zou met een dergelijke methode de huurwaarde kunnen worden bepaald van woningen die alleen voorkomen in de sector door de eigenaar bewoonde woningen. Bovendien sluiten kapitaalwaarden het gebruik van “fysieke” stratificatiecriteria niet uit; zij kunnen

worden gecombineerd. Kapitaalwaarden worden dan geacht de ontbrekende "fysieke" stratificatiecriteria te weerspiegelen. In ieder geval moeten de kapitaalwaarden die voor de berekening van de huren worden gebruikt, worden gebaseerd op een objectieve beoordeling in een recent referentiejaar.

In de praktijk verschilt de stratificatie van lidstaat tot lidstaat, zowel wat het aantal strata, als wat de exacte criteria om deze te bepalen betreft. Op het eerste gezicht ziet dit er enigszins verontrustend uit, maar het is wel zo dat bepaalde basiscriteria, zoals de grootte en de (geografische) ligging van een woning, vrijwel overal worden gebruikt. Bovendien zullen bepaalde kenmerken in sommige lidstaten geschikter zijn dan in andere en kunnen de lidstaten zelf het best significante criteria vaststellen.

Beginsel 2:

Voor stratificatiedoeleinden moeten de lidstaten belangrijke woningkenmerken hanteren. Deze kunnen verband houden met de kenmerken van de woning en het woongebouw, met de woonomgeving of met sociaaleconomische factoren. Bovendien is het gebruik van actuele kapitaalwaarden voor stratificatiedoeleinden aanvaardbaar, mits deze op een objectieve beoordeling zijn gebaseerd.

1.2.2. *Selectie van stratificatiecriteria*

Omdat allerlei kenmerken op de hoogte van de huur van invloed zijn, moet eerst worden gekeken naar variabelen die een significante invloed hebben. Hierbij kan een analyse van de beschikbare statistische informatie in tabelvorm van nut zijn. Om een objectieve beoordelingsmaat te verkrijgen, lijkt het zinvol de variantie van de werkelijke huren binnen een bepaald stratum vast te stellen. Dit kan een stimulans zijn voor verbeteringen in de stratificatie door de strata zodanig te kiezen dat de interne variantie zo gering mogelijk wordt. Het verdient derhalve aanbeveling de variantie per stratum te berekenen, althans wanneer de stratificatie zowel op de werkelijke huren als op de toegerekende huren van invloed is.

Een meer geperfectioneerde aanpak bieden geavanceerde statistische technieken als (meervoudige) regressieanalysen. Hiermee kan de invloed van afzonderlijke variabelen worden gemeten, zodat de huurverschillen aan bepaalde kenmerken kunnen worden toegeschreven. De zeggingskracht van een variabele kan dus via de correlatiecoëfficiënt worden gekwantificeerd. Als bijkomend voordeel kunnen de kenmerken worden gerangschikt naar hun belang. Op grond daarvan kan beter worden bepaald waar een verdergaande stratificatie belangrijk is. Een combinatie van de belangrijkste variabelen met behulp van meervoudige regressietechnieken laat hun algemene zeggingskracht zien. Het gebruik van geavanceerde statistische technieken voor het selecteren van belangrijke variabelen lijkt een efficiënte manier van stratificatie van de woningvoorraad te zijn. Bovendien kunnen regressieanalysen direct worden gebruikt voor het schatten van de huren, bijvoorbeeld in de vorm van hedonische modellen. Deze methode is ook nuttig voor het schatten van de gemiddelde huur voor strata waar overeenkomstige waarnemingen in de huursector ontbreken (lege strata).

Voorts biedt het selecteren van stratificatiecriteria op basis van een geavanceerde statistische techniek het voordeel dat geen uniforme criteria voor alle lidstaten behoeven te worden voorgeschreven. Voor het verkrijgen van vergelijkbare resultaten is het voldoende de belangrijkste criteria in iedere lidstaat te rangschikken en het vereiste algemene zeggingskrachtniveau te bepalen. Uiteraard hangt een dergelijke regressieanalyse grotendeels af van de beschikbare statistische informatie. Maar zelfs als er slechts weinig statistische gegevens voorhanden zijn, zou dit een stimulans kunnen zijn voor toekomstige verbeteringen.

Daar de informatie over de variabelen die de huren beïnvloeden, hoofdzakelijk afhankelijk is van de ontwikkeling van basisstatistieken, zijn de mogelijkheden voor het gebruik van geavanceerde statistische technieken momenteel beperkt. Daarom wordt als standaardmethode aanbevolen dat de lidstaten gebruikmaken van alle significante criteria die uit de analysen in tabelvorm worden afgeleid. Minimaal moeten te grootte, de ligging en ten minste één ander belangrijk kenmerk van een woning worden gebruikt voor het stratificeren van de woningvoorraad; zo'n indeling moet ten minste 30 cellen opleveren. De indeling van de woningvoorraad moet zinvol en representatief zijn voor de totale woningvoorraad. Voor de keuze van de strata kan een geavanceerde statistische techniek worden gebruikt om de belangrijke variabele(n) met zeggingskracht vast te stellen.

In de praktijk kan een lidstaat echter de voorkeur geven aan minder variabelen of aan andere dan die welke door de standaardmethode worden voorgeschreven. Dit is aanvaardbaar zolang een (multipele) regressieanalyse aantoont dat die methode voldoende zeggingskracht heeft. Om vergelijkbare resultaten te waarborgen, wordt een correlatie-coëfficiënt van ten minste 70 % aanbevolen. Deze drempelwaarde is acceptabel in een grote steekproef, waarbij gratis bewoning en zeer lage en zeer hoge huren worden verwijderd.

Beginsel 3:

Voor het afleiden van significante stratificatiecriteria maken de lidstaten gebruik van analysen in tabelvorm of van statistische technieken. Minimaal moeten hierbij de grootte, de ligging en ten minste één ander belangrijk kenmerk van een woning worden gebruikt. Er moeten ten minste 30 cellen worden geproduceerd en drie grootteklassen en twee soorten locaties worden onderscheiden. Het gebruik van minder of andere variabelen is aanvaardbaar, mits van tevoren is aangetoond dat de (multipele) correlatiecoëfficiënt ten minste 70 % bedraagt.

1.2.3. *Werkelijke en toegerekende huren*

Toegerekende huren worden berekend op basis van waargenomen werkelijke huren. Voor de toerekening wordt de huur gedefinieerd als de prijs die verschuldigd is voor het gebruiksrecht voor een ongemeubileerde woning. Om aan deze definitie te beantwoorden, moeten de waargenomen huren soms worden gecorrigeerd.

In beginsel mogen de huren geen kosten voor verwarming, water, elektriciteit enzovoort omvatten, hoewel het in de praktijk soms moeilijk is ze van de huur te scheiden. Overeenkomstig de waarderingsregels van het ESR 2010 moet de output van woondiensten tegen basisprijzen worden geregistreerd.

Bij de waargenomen huren zijn bepaalde vormen van overheidssteun waarschijnlijk belangrijk. Zo kan een huishouden als consument bijvoorbeeld recht hebben op een overheidsoverdracht (zoals huursubsidie), maar wordt deze om administratieve redenen rechtstreeks aan de verhuurder uitbetaald. Naar gelang van de informatiebron kan de waargenomen huur dan verschillen vertonen. Indien de informatiebron de huurder is, kan het noodzakelijk zijn de waargenomen huur te corrigeren door hierbij huursubsidies en dergelijke op te tellen.

Wanneer voor de berekening van toegerekende huren wordt uitgegaan van werkelijke huren, is het voorts noodzakelijk duidelijkheid te verschaffen ten aanzien van een aantal fundamentele vragen die van invloed zijn op de harmonisatie van de gegevens. In de eerste plaats moet men zich afvragen of bij de toerekeningsprocedure gebruik moet worden gemaakt van alle werkelijke huren of alleen van die uit nieuwe huurcontracten. Afhankelijk van het doel kunnen verschillende theoretische argumenten worden aangevoerd voor het gebruik van werkelijke huren uit nieuwe contracten, van contracten die in het bouwjaar zijn ondertekend of van "gemiddelde" contracten. Wanneer men de algemene regel toepast, dat wil zeggen dat men de huur van vergelijkbare woningen hanteert, lijkt het onaanvaardbaar de toerekeningsbasis te beperken tot huren uit nieuwe contracten. Aangezien voor de huursector "gemiddelde" huren worden gebruikt, moet hetzelfde gelden voor door de eigenaar bewoonde woningen. Bovendien zal een andere oplossing in veel lidstaten waarschijnlijk grote problemen bij de stratificatie opleveren. De conclusie moet dan ook wel luiden dat voor de berekening van de toegerekende huren gebruik moet worden gemaakt van de gemiddelde werkelijke huren uit alle contracten. Bijgevolg moet bij de berekening van de gemiddelde huren ook rekening worden gehouden met huren op de particuliere markt die dankzij overheidsmaatregelen laag worden gehouden.

De tweede vraag heeft betrekking op het probleem of de huren van woningen van de overheid voor toerekeningsdoeleinden mogen worden gebruikt. Aangezien door de eigenaar bewoonde woningen meestal particulier eigendom zijn, mogen in beginsel alleen werkelijke huren uit de particuliere sector voor toerekeningsdoeleinden worden gebruikt. Indien er evenwel onvoldoende waarnemingen van werkelijke huren van particuliere woningen zijn om een toereikende basis voor de toerekening te vormen, mogen bij wijze van uitzondering huren van woningen van de overheid worden gebruikt, mits die op gepaste wijze zijn verhoogd om dienst te doen als benadering voor de huren op de particuliere markt.

Een andere vraag betreft het gebruik van huren van gemeubileerde woningen om de basis voor de huurtoerekening te verbreden. In beginsel wordt voor de toerekening van een huurwaarde van door de eigenaar bewoonde woningen uitgegaan van huren voor ongemeubileerde woningen. Daarom kan men niet zonder meer de huur van gemeubileerde woningen gebruiken. Om te vermijden dat een verkeerd huurpeil wordt toegerekend, moeten dergelijke huren eerst worden verlaagd met het bedrag dat voor het gebruik van de meubilering wordt berekend.

Beginsel 4:

Voor toerekeningsdoeleinden wordt onder huur verstaan de huur die verschuldigd is voor het gebruiksrecht voor een ongemeubileerde woning. Is de informatiebron de huurder, dan kan het noodzakelijk zijn de waargenomen huur te verhogen met huursubsidies en dergelijke die om administratieve redenen rechtstreeks aan de verhuurder worden betaald. Voor de berekening van de toegerekende huren worden de werkelijke huren uit alle huurcontracten uit de particuliere sector voor ongemeubileerde woningen gebruikt. Indien dit om statistische redenen noodzakelijk is, kunnen bij wijze van uitzondering ook huren van woningen van de overheid worden gebruikt, mits die op gepaste wijze zijn verhoogd om dienst te doen als benadering voor de huren op de particuliere markt. Zo kunnen ook de huren voor gemeubileerde woningen bij de toerekening in aanmerking worden genomen na aftrek van het huurverschil tussen gemeubileerde en ongemeubileerde woningen.

1.3. **Bronnen voor de schatting voor het basisjaar en extrapolatiemethoden**

1.3.1. *Woningvoorraad*

Een wezenlijk element bij de berekening volgens de stratificatiemethode is de informatie over de woningvoorraad. Deze informatie dient als referentiepopulatie voor extrapolatieprocedures. In het algemeen bestaat de woningvoorraad uit alle gebouwen of delen daarvan die als woning worden gebruikt. Nadere informatie hierover wordt verstrekt in het gedeelte over bijzondere problemen. Speciale problemen. De belangrijkste voor het vaststellen van de woningvoorraad gebruikte bronnen zijn woningtellingen, ambtelijke bouwregisters en volkstellingen. De cijfers van het basisjaar worden vervolgens geactualiseerd om de schatting voor het lopende jaar te verkrijgen.

Wat de woningvoorraad in het basisjaar betreft, lijken woningtellingen de minste problemen op te leveren en het meest volledig te zijn, vooral indien zij tegelijk met een volkstelling worden gehouden. Ambtelijke bouwregisters hangen doorgaans samen met wettelijke procedures. Dit veroorzaakt soms onzekerheden over de vraag of bijvoorbeeld uitbreidingen, verbeteringen, verbouwingen en sloop van woningen op de juiste wijze zijn geregistreerd. Het gebruik van door huishoudens bij een volkstelling verstrekte informatie als basis voor het vaststellen van de woningvoorraad kan problemen opleveren omdat tweede huizen die op de datum van de volkstelling niet zijn bewoond, vaak niet worden meegeteld.

Beginsel 5:

Voor de vaststelling van de woningvoorraad in het basisjaar baseren de lidstaten zich op een woningtelling, een volkstelling of een ambtelijk bouwregister. Aangezien een woningtelling gewoonlijk het meest volledige beeld geeft, moeten bij het gebruik van bouwregisters en volkstellingen intensieve, grondige controles plaatsvinden teneinde volledige resultaten te verkrijgen.

1.3.2. *Werkelijke huren*

Het tweede fundamentele element van de berekening van de output van woondiensten volgens de stratificatiemethode betreft de in de huursector betaalde werkelijke huren. Informatie over de werkelijke huren in het basisjaar kan worden verzameld bij een telling (bv. een volkstelling) of in een steekproefenquête, zoals een budgetonderzoek of een speciale huurenquête. In het eerste geval worden waarschijnlijk alle werkelijke huren geregistreerd, zodat de berekeningen uitsluitend de hoogte van de toegerekende huren betreffen. Bij een steekproefenquête hebben de berekeningen betrekking op de hoogte van zowel de werkelijke als de toegerekende huren. Uiteraard biedt een telling een brede basis voor betrouwbare informatie. Maar ook budgetonderzoeken worden gewoonlijk als vrij betrouwbaar beschouwd, vooral wat de eerste levensbehoeften betreft. Zoals bekend is de differentiële non-respons evenwel een algemeen probleem bij dergelijke enquêtes. Als huisvesting eerder wordt gezien als luxe dan als eerste levensbehoefte, dan heeft dat probleem een ongewenste invloed op de resultaten van de berekening, die moet worden geneutraliseerd. Een ander probleem bij een budgetonderzoek is, althans in sommige lidstaten, de beperkte steekproefomvang, waardoor de stratificatiemogelijkheden voor de huren beperkt kunnen zijn. In ieder geval moeten ook beschikbare aanvullende bronnen zo veel mogelijk worden benut. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn in lidstaten waar een groot deel van de woningen onder overheidstoezicht staat en woningbouwverenigingen jaarrekeningen moeten indienen. Bovendien moet steeds worden getracht de resultaten te verbeteren door onderzoek te verrichten naar alternatieve bronnen, zoals speciale huurenquêtes.

Beginsel 6:

De lidstaten moeten de meest uitgebreide en betrouwbare bronnen benutten om de werkelijke huur per stratum te berekenen, bijvoorbeeld een volkstelling of een budgetonderzoek. Alternatieve bronnen moeten worden onderzocht om de betrouwbaarheid, de volledigheid en vooral de stratificatie te verbeteren.

1.3.3. *Extrapolatie van de resultaten voor het basisjaar*

Slechts enkele lidstaten beschikken over de informatie die nodig is voor het jaarlijks volledig opnieuw berekenen van de output van door de eigenaar bewoonde woningen. In de meeste lidstaten worden de resultaten voor een bepaald jaar als referentie genomen en vervolgens geactualiseerd om de cijfers voor het lopende jaar met behulp van indicatoren te schatten. De actualisering kan gebeuren door toepassing van een gecombineerde indicator op de (totale) output van het basisjaar of door de woningvoorraad en de huur per stratum afzonderlijk te extrapoleren. Hoewel over het algemeen min of meer gelijke resultaten kunnen worden verwacht, zijn verschillen als gevolg van structurele verschuivingen, bijvoorbeeld in de verhouding tussen huurwoningen en door de eigenaar bewoonde woningen, mogelijk. Voorts zijn bij een afzonderlijke berekening waarschijnlijkheidscontroles mogelijk.

Wat de gebruikte indicatoren betreft, wordt de kwantiteitsindicator meestal afgeleid van de output van de bouwnijverheid. De prijsindicator wordt daarentegen vaak gebaseerd op het indexcijfer van de consumptieprijzen voor betaalde huren. Dit kan tot vertekeningen leiden wanneer men er ten onrechte van uitgaat dat de toegerekende huren de algemene ontwikkeling volgen, bijvoorbeeld wegens een restrictief huurbeleid van de overheid. Daarom lijkt het voor de extrapolatie van de toegerekende huren wenselijk om evenals voor het basisjaar een prijsindexcijfer te hanteren dat een beeld geeft van de ontwikkeling voor particuliere huurwoningen. Voorts zij erop gewezen dat voor de prijsindexcijfers prijsverhogingen als gevolg van kwaliteitsveranderingen gewoonlijk buiten beschouwing blijven. De prijsindexcijfers moeten derhalve worden aangevuld met een kwaliteitsindicator voor verbeteringen.

Ten slotte lijkt het zinvol de invloed van structurele veranderingen op de resultaten te minimaliseren door de extrapolatieperiode beperkt te houden. Gezien de frequentie van de desbetreffende basisstatistieken lijkt het zinvol om elke tien jaar — de normale frequentie voor volkstellingen — een nieuw basisjaar voor de woningvoorraad vast te stellen. Daarnaast moet voor het prijselement (huur per stratum) ten minste om de vijf jaar — de gebruikelijke periode voor budgetonderzoeken — een nieuw basisjaar worden vastgesteld.

Beginsel 7:

Indien het niet mogelijk is ieder jaar opnieuw een volledige schatting van de output van woondiensten te verrichten, kunnen de lidstaten met behulp van passende kwantiteits-, prijs- en kwaliteitsindicatoren de cijfers voor een bepaald basisjaar extrapoleren. De extrapolatie van de woningvoorraad en de gemiddelde huur moet voor ieder stratum afzonderlijk plaatsvinden. Hierbij moet een onderscheid worden gemaakt tussen de berekening van de werkelijke en die van de toegerekende huren. Zo nodig kunnen er voor de extrapolatie minder strata worden gebruikt dan voor de berekening voor het basisjaar. Om de toegerekende huur voor door de eigenaar bewoonde woningen te extrapoleren, wordt over het algemeen een prijsindexcijfer voor de huren in de particuliere sector toegepast. In ieder geval moet ten minste eens in de tien jaar een nieuw basisjaar voor de woningvoorraad en ten minste eens in de vijf jaar een nieuw basisjaar voor het prijselement worden vastgesteld, tenzij dezelfde kwaliteit ook met passende andere methoden kan worden bereikt.

1.4. Speciale problemen

1.4.1. *Gratis en goedkope woningen*

Soms wordt bij het verzamelen van gegevens over werkelijke huren vastgesteld dat woningen gratis of tegen een zeer lage huur worden bewoond. In het geval van huurvrije woningen leidt dit tot de vreemde situatie dat er wel een woondienst wordt geleverd, maar zonder (zichtbare) betaling. In dergelijke gevallen lijkt het zinvol de waargenomen nulhuur te corrigeren. Een soortgelijke oplossing lijkt logisch voor goedkope woningen.

Afgezien van overheidsingrijpen zijn er ook andere redenen voor het bestaan van gratis of goedkope woningen. Een werknemer kan bijvoorbeeld een woning van zijn werkgever tegen een verlaagde huur of zelfs gratis bewonen. Allerlei werknemers kunnen hiervoor in aanmerking komen, zoals een conciërge of een bewaker. In dat geval moet de werkelijke huur worden gecorrigeerd en het verschil tussen de werkelijke huur en de huur voor een vergelijkbare woning worden beschouwd als beloning in natura (zie punten 4.04 t/m 4.06 van bijlage A bij het ESR 2010). Ook is het mogelijk dat een woning gratis of tegen een zeer lage huur wordt verhuurd aan familie of vrienden. In dat geval is correctie mogelijk door de woning van de huursector over te brengen naar de sector door de eigenaar bewoonde woningen. Een dergelijke correctie lijkt ook passend in geval van betaling van een vast bedrag door de huurder, dat wil zeggen wanneer de huurder de huur voor een langere periode dan gebruikelijk vooruitbetaalt.

Beginsel 8:

De waargenomen werkelijke huur moet in geval van gratis of goedkope woningen op zodanige wijze worden gecorrigeerd dat de volledige woondienst wordt geregistreerd. Gratis wonen en lage huren mogen niet ongecorrigeerd worden gebruikt voor de berekening van toegerekende huren. Daarom moeten voor de berekening van zowel de werkelijke als de toegerekende huren correcties worden aangebracht om ervoor te zorgen dat de waarde van de output de geleverde volledige woondienst weerspiegelt.

1.4.2. *Vakantiewoningen*

Vakantiewoningen zijn alle soorten vrijetijdswoningen, of het nu gaat om dichtbijgelegen weekendhuisjes die vele malen per jaar gedurende een korte periode worden bewoond of verder weg gelegen vakantiewoningen in toeristencentra die slechts enkele malen per jaar, maar dan voor langere tijd worden bewoond. Op het eerste gezicht lijken gehuurde vakantiehuizen geen problemen op te leveren, omdat de betaalde werkelijke huur als maat voor de output wordt genomen. Indien het bij de verzamelde gegevens over de werkelijke huren echter om maandhuren gaat, kan extrapolatie naar een jaartotaal zonder aanvullende informatie over de gemiddelde bezettingstijd van de woning tot overschattingen leiden.

Voor de berekening van de toegerekende huur voor door de eigenaar bewoonde vakantiewoningen is de meest logische oplossing deze te stratificeren en hierop de desbetreffende gemiddelde jaarhuur voor werkelijk verhuurde soortgelijke accommodatie toe te passen. Door de jaarhuur te nemen wordt impliciet rekening gehouden met de gemiddelde bezettingstijd. In geval van problemen kan een andere methode worden gehanteerd, waarbij informatie over vakantiewoningen in een bepaald stratum wordt verzameld en de gemiddelde jaarhuur van werkelijk gehuurde vakantiewoningen op door de eigenaar bewoonde vakantiewoningen wordt toegepast. Wanneer vakantiewoningen slechts een heel klein deel van de totale woningvoorraad uitmaken of indien ze niet kunnen worden onderscheiden van andere woningen, is het bovendien aanvaardbaar gebruik te maken van de volledige jaarhuur van gewone woningen die zich qua ligging in hetzelfde stratum bevinden. Zelfs in het geval van vakantiewoningen in toeristencentra lijken dergelijke procedures redelijk, indien rekening wordt gehouden met het feit dat zij de eigenaar altijd ter beschikking staan en ook gratis door zijn vrienden of familie kunnen worden gebruikt.

Indien er in uitzonderlijke gevallen voor bepaalde strata van vakantiewoningen geen of alleen statistisch onbetrouwbare gegevens over de werkelijke huren beschikbaar zijn, kunnen andere objectieve methoden worden gebruikt, zoals de gebruikerskostenmethode. In de gevallen waarin de gebruikerskostenmethode volledig wordt gebruikt als de enige haalbare methode voor dit type woning, moet een gerechtvaardigde aanname over de gemiddelde bezettingsgraad worden gehanteerd om de vergelijkbaarheid te waarborgen, tenzij kan worden aangenomen dat de vakantiewoningen altijd gedurende het hele jaar beschikbaar zijn voor de eigenaar. Wanneer een aanname over de gemiddelde bezettingsgraad gerechtvaardigd is, moet de aandacht worden gevestigd op de noodzaak om geloofwaardige resultaten te waarborgen, in die zin dat alle kosten worden gedekt door de output volgens de gebruikerskostenmethode. Dit kan worden bereikt door alleen het netto-exploitatieoverschot aan te passen om de gemiddelde bezettingsgraad weer te geven.

Beginsel 9:

Vakantiewoningen zijn alle soorten vrijetijdswoningen, van dichtbijgelegen weekendhuisjes tot de verder weg gelegen vakantiewoningen in toeristencentra. Om de output van vakantiewoningen te schatten wordt bij voorkeur de gemiddelde jaarhuur van soortgelijke faciliteiten gebruikt. Door de jaarhuur te nemen wordt impliciet rekening gehouden met de gemiddelde bezettingstijd. Hoewel stratificatie wenselijk lijkt, kunnen de vakantiewoningen in één stratum worden samengevoegd. Als vakantiewoningen slechts een heel klein deel van de woningvoorraad uitmaken, mag gebruik worden gemaakt van de volledige jaarhuur van gewone woningen die qua ligging tot hetzelfde stratum behoren. Indien er in uitzonderlijke gevallen voor bepaalde strata van vakantiewoningen geen of alleen statistisch onbetrouwbare gegevens over de werkelijke huren beschikbaar zijn, kunnen andere objectieve methoden worden gebruikt, zoals de gebruikerskostenmethode; dit moet met redenen worden omkleed.

1.4.3. *Timeshare-accommodatie*

Bij timesharing verkoopt een makelaar in onroerend goed het recht op een verblijf in een bepaalde woning in een toeristencentrum gedurende een vaste periode per jaar en zorgt hij voor het administratieve beheer van het pand. Dit recht wordt gegarandeerd in een certificaat dat na de eerste betaling wordt afgegeven. Dit certificaat is verhandelbaar tegen de lopende prijs. Voorts zijn periodieke betalingen verschuldigd ter dekking van de beheerskosten.

Uit deze beschrijving zou de gevolgtrekking kunnen worden gemaakt, dat de eerste betaling moet worden beschouwd als een investering, aangezien het uitgegeven certificaat veel op een aandeel lijkt; te meer daar in de wetgeving van ten minste één lidstaat de koper een reëel recht verwerft. Het lijkt derhalve zinvol de eerste betaling in de nationale rekeningen bij de immateriële activa op te nemen. Bovendien lijkt het logisch de huurvrije woondienst te beschouwen als een dividend in natura, dat wordt uitgekeerd door de makelaar.

Het fundamentele probleem van timesharing is dat er een woondienst wordt verstrekt die niet in de output van de economie is geregistreerd. Logischerwijze moet dit worden gecorrigeerd. In de eerste plaats impliceert het voorstel de periodieke betaling als benaderingswaarde te beschouwen dat er geen correctie plaatsvindt voor de woondienst, aangezien de periodieke betaling bedoeld is als betaling voor een andere dienst, namelijk het beheer. Theoretisch zou het ook mogelijk zijn de eerste betaling te beschouwen als vooruitbetaling voor de verleende dienst, die wordt gespreid over de desbetreffende perioden van bewoning. Afgezien van de statistische problemen om dit model in de praktijk toe te passen, lijkt er sprake te zijn van een juridische tegenstrijdigheid, aangezien daarmee impliciet wordt uitgegaan van de aankoop van een dienst en niet van de verwerving van een activum.

Een derde mogelijkheid is het afleiden van een benaderingswaarde uit de werkelijke jaarhuur van vergelijkbare accommodatie (zelfcatering). Voor deze oplossing pleit dat timeshare-accommodatie te vinden is in toeristencentra en er naast verhuurde vakantieappartementen ligt. In geval van problemen zijn de beide andere voor vakantiewoningen voorgestelde methoden ook aanvaardbaar voor timeshare-accommodatie. De toegerekende huur moet netto worden vastgesteld om dubbeltelling van lasten, die worden gedekt door de periodieke betalingen, te voorkomen.

Beginsel 10:

Voor timeshare-accommodatie gelden dezelfde procedures als voor vakantiewoningen.

1.4.4. *Kamerverhuur*

In de meeste lidstaten wonen veel studenten bij particulieren op kamers. Vaak geldt dit ook voor andere jongeren of voor diegenen die een baan ver van huis hebben. Indien de kamer deel uitmaakt van een huurwoning, dat wil zeggen indien er sprake is van onderverhuur, lijken er geen grote problemen te zijn. De huur voor de kamer kan worden gezien als bijdrage aan de werkelijke hoofdhuur, dus als een overdracht tussen huishoudens. Indien het evenwel gaat om een kamer in een door de eigenaar bewoonde woning, zou er sprake zijn van dubbeltelling wanneer zowel de door de huurder betaalde huur als de toegerekende huur in haar geheel wordt geregistreerd. Waarschijnlijk kan het best de werkelijke, door de kamerhuurder betaalde huur worden genomen voor het deel van de woning dat hij bewoont, terwijl voor de rest van de woning een huur wordt toegerekend. In de praktijk is het wellicht moeilijk deze regel toe te passen. Daarom kan men de huur ook beschouwen als een overdracht die ten doel heeft de kosten van de woning te delen. Dit komt in zoverre overeen met de eerste oplossing dat de werkelijke kamerhuur als bijdrage aan de toegerekende hoofdhuur wordt beschouwd. Bijgevolg moet er een correctie plaatsvinden wanneer de sector huishoudens wordt uitgesplitst.

Een andere kwestie betreft de onderverhuur van meer dan één kamer. In dat geval wordt voorgesteld de term kamerhuurders alleen te gebruiken indien de eigenaar of de hoofdhuurder zelf ook in de woning woont. Anders moet de onderverhuur worden beschouwd als een afzonderlijke economische activiteit (huisvestingsdienst of pension).

Beginsel 11:

Kamerhuur wordt beschouwd als een bijdrage aan de hoofdhuur, voor zover de eigenaar of de hoofdhuurder ook in de woning woont.

1.4.5. *Leegstaande woningen*

Om te beginnen wordt een gehuurde woning altijd gezien als bewoond, ook al verkiest de huurder het om elders te wonen. Verder weerspiegelt de jaarlijkse huur, in overeenstemming met de algemene oplossing die is gekozen voor vakantiewoningen en timeshare-accommodaties, impliciet de gemiddelde bewoningstijd. Het probleem van leegstaande woningen geldt derhalve enkel voor niet-verhuurde woningen die door de eigenaar niet worden gebruikt, d.w.z. die te koop of te huur staan. Er is dan geen sprake van woondiensten, zodat een nulhuur moet worden geregistreerd.

De informatie die nodig is om vast te stellen of een niet-verhuurde woning al dan niet leegstaat, kan worden gebaseerd op verklaringen van de eigenaar of van buren. Is er geen informatie beschikbaar, dan kan uit de aanwezigheid van meubelen worden afgeleid dat een woning bewoond is. Ongemeubileerde woningen worden daarentegen als leegstaand beschouwd, aangezien het moeilijk voorstelbaar is dat er dan een woondienst wordt verleend. Tot de leegstaande woningen behoren ook woningen die wegens wanbetaling weer in bezit worden genomen of die voor een korte periode leegstaan, omdat een huisvestingsbureau niet onmiddellijk een nieuwe huurder vindt. Een grensgeval is een woning die volledig gemeubileerd is en onmiddellijk door de eigenaar kan worden gebruikt. Hier kan worden geredeneerd dat er geen woondienst wordt verstrekt zolang de woning niet werkelijk door de eigenaar wordt bewoond. Omdat deze situatie echter vergelijkbaar is met een leegstaande huurwoning, lijkt het passend om toch een huur te registreren. Daarom worden gemeubileerde eigen woningen over het algemeen als bewoond beschouwd. Voor een leegstaande woning worden soms wel kosten gemaakt, zoals uitgaven voor onderhoud, elektriciteit, verzekeringspremies, belastingen enzovoort.

Deze moeten worden geboekt als intermediair verbruik, niet-productgebonden belastingen op productie enzovoort. Evenals bij een onderneming die geen diensten voortbrengt, kan dit leiden tot een negatieve toegevoegde waarde.

In de gevallen waarin de gebruikerskostenmethode wordt gebruikt, moeten lege woningen correct worden onderscheiden van de rest van de woningvoorraad, zodat de waarde van de output niet impliciet wordt beïnvloed in de berekeningen door alle kostencomponenten in aanmerking te nemen, zoals het verbruik van vaste activa en het netto-exploitatieoverschot. Op het eerste gezicht kan het geval van lege woningen in de context van sociale woningen aanleiding geven tot enige bezorgdheid vanwege het soortgelijke impliciete effect op de productie door middel van de “sum-of-cost”-benadering die relevant is voor de niet-marktsectoren die sociale huisvesting aanbieden. Verwacht wordt echter dat de weerslag in dit geval zeer onbeduidend zal zijn. Bovendien kan de lege woning in de context van sociale huisvesting altijd als bewoond worden beschouwd, aangezien zij beschikbaar is voor gebruik door de eigenaar (overheid of instellingen zonder winstoogmerk ten behoeve van huishoudens) om de functie van sociale bescherming te vervullen.

Beginsel 12:

Voor een niet-verhuurde woning die te koop of te huur staat, moet een nulhuur worden geregistreerd. Een gemeubileerde, door de eigenaar bewoonde woning wordt over het algemeen als bewoonde woning beschouwd.

1.4.6. *Garages*

Aangezien garages deel uitmaken van de bruto-investeringen in vaste activa, moet niet alleen de dienst die wordt verleend met huurgarages in de output van de economie worden geregistreerd, maar moet ook een output worden toegerekend aan door de eigenaar gebruikte garages. In beide gevallen is de garage een vorm van wooncomfort, zoals iedere andere faciliteit. Hiertoe behoren ook carports en parkeerplaatsen, omdat zij waarschijnlijk dezelfde functie hebben.

In punt 3.75: van bijlage A bij het ESR 2010 wordt het volgende bepaald: "Voor een door de eigenaar voor consumptieve doeleinden gebruikte garage die op een andere plaats dan zijn woning gelegen is, moet eenzelfde toerekening worden gemaakt.".

Gewoonlijk hebben door de eigenaar bewoonde woningen vaker dan huurwoningen een garage. Teneinde dit structurele verschil op de juiste wijze te registreren, kan de aanwezigheid van een garage waarschijnlijk het best als stratificatiecriterium worden gebruikt.

Beginsel 13:

Garages en parkeerplaatsen die voor consumptieve doeleinden worden gebruikt, leveren diensten die onder de woondiensten moeten worden geregistreerd.

2. INTERMEDIAIR VERBRUIK

Het intermediair verbruik moet in overeenstemming zijn met de output. Overeenkomstig de classificatie van individuele verbruiksfuncties (COICOP) moeten de kosten van verwarming, water, elektriciteit enzovoort en ook de meeste kosten in verband met onderhoud en reparatie van de woning afzonderlijk worden geboekt, zodat ze niet onder de output van woondiensten vallen.

In de praktijk moeten de meeste lasten en ook onderhoud en reparatie wel als deel van de huur worden beschouwd omdat zij hiervan niet kunnen worden gescheiden. Dit is waarschijnlijk niet van invloed op het BNI wanneer het intermediair verbruik en de output steeds bruto worden behandeld.

Wat onderhoud en reparaties betreft, moeten drie categorieën worden onderscheiden. Ten eerste vallen verbeteringen aan gebruikte vaste activa, die veel verder gaan dan wat voor gewoon onderhoud en gewone reparaties nodig is, onder de bruto-investeringen in vaste activa (punt 3.129 van bijlage A bij het ESR 2010).

Ten tweede worden uitgaven van een bewoner van een eigen huis voor decoratie, onderhoud en reparatie van de woning, die gewoonlijk niet door een huurder worden gedaan, behandeld als intermediair verbruik bij het produceren van woondiensten (punt 3.96 van bijlage A bij het ESR 2010).

Ten slotte worden reiniging, decoratie en onderhoud van de woning, voor zover deze activiteiten gewoonlijk ook door huurders worden verricht, niet als productie beschouwd (punt 3.09 van bijlage A bij het ESR 2010). Uitgaven in verband met deze activiteiten moeten direct als consumptie van de huishoudens worden geregistreerd. Volgens punt 3.95 van bijlage A bij het ESR 2010 valt materiaal voor kleine reparaties aan woningen en voor de inrichting van woningen, die gewoonlijk zowel door huurders als door eigenaren worden verricht, onder de consumptieve bestedingen van de huishoudens.

Voor door de eigenaar bewoonde woningen betekent dit dat het intermediair verbruik dezelfde soorten gewoon onderhoud en gewone reparaties moet omvatten als wat door de verhuurder van soortgelijke verhuurde woningen als intermediair verbruik wordt beschouwd. Uitgaven voor reparaties en onderhoud die gewoonlijk door de huurder en niet door de verhuurder worden uitgevoerd, moeten zowel voor huurders als voor bewoners van een eigen huis als consumptieve bestedingen van huishoudens worden beschouwd.

Intermediair verbruik in verband met gewoon onderhoud en gewone reparaties voor door de eigenaar bewoonde woningen kan worden afgeleid uit directe statistische bronnen, zoals het budgetonderzoek. Wanneer de verhouding tussen intermediair verbruik en output voor door de eigenaar bewoonde woningen sterk afwijkt van die voor de huursector, moet onderzoek worden gedaan naar de oorzaken hiervan. Wanneer het verschil teruggevoerd kan worden op kwaliteitsverschillen, bijvoorbeeld een ander niveau van gewoon onderhoud voor verder gelijke woningen, moet de toegerekende huur dienovereenkomstig worden aangepast.

Ingevolge hoofdstuk 14 van bijlage A bij het ESA 2010 omvat het intermediair verbruik ook de indirect gemeten diensten van financiële intermediairs (IGDFI). Hiertoe behoort het intermediair verbruik van huishoudens in hun hoedanigheid van huiseigenaar in verband met woningleningen.

Zoals onder punt 1.4.5 is uiteengezet, kunnen leegstaande woningen leiden tot intermediair verbruik. Dubbeltelling van intermediair verbruik bij door de eigenaar bewoonde woningen moet worden vermeden.

Beginsel 14:

Het intermediair verbruik moet worden vastgesteld in overeenstemming met de definitie van output van woondiensten. In beginsel omvat geen van beide rubrieken de kosten van verwarming, water, elektriciteit enzovoort. Indien om praktische redenen een andere behandeling de voorkeur verdient, is dit aanvaardbaar zolang dit niet van invloed is op de hoogte van het BBP en het BNI.

3. TRANSACTIES MET HET BUITENLAND

Volgens de regels van het ESR 2010 (punten 1.63 en 2.29 van bijlage A) worden niet-ingezeten eenheden in hun hoedanigheid van eigenaar van grond of gebouwen in het economisch gebied van het land als fictieve ingezeten eenheden beschouwd, maar alleen voor zover het transacties met betrekking tot deze grond en gebouwen betreft.

Dit betekent dat de woondienst in verband met een woning die eigendom is van een niet-ingezeten eenheid, wordt opgenomen in de output van de economie van het land waar de woning zich bevindt. In het geval van een door een niet-ingezeten eigenaar bewoonde woning moet dan een uitvoer van woondiensten worden geregistreerd, terwijl het desbetreffende netto-exploitaiteoverschot als primair inkomen betaald aan het buitenland moet worden geregistreerd (punten 3.173 en 4.60 van bijlage A bij het ESR 2010).

Over ingezetenen die woningen in het buitenland bezitten, wordt in punt 3.75 van bijlage A bij het ESR 2010 het volgende bepaald: "De huurwaarde van een door de eigenaar bewoonde woning in het buitenland (bv. een vakantiewoning) moet niet als deel van de binnenlandse output worden geregistreerd, maar als invoer van diensten en als uit het buitenland ontvangen primair inkomen.".

In het algemeen zullen zich weinig problemen voordoen indien het onroerend goed van een niet-ingezeten eenheid wordt verhuurd aan een ingezeten eenheid, omdat er een geldstroom zal worden waargenomen die wordt geregistreerd in de betalingsbalans. Woningen van buitenlandse ingezetenen die door henzelf worden bewoond, moeten afzonderlijk worden geïdentificeerd. De nationaliteit van een bewoner van een eigen woning volstaat niet om een ingezetene van een niet-ingezetene te onderscheiden. Waarschijnlijk gaat het meestal om vakantiehuizen van buitenlandse ingezetenen. Het zou nuttig zijn wanneer de betrokken lidstaten het eens worden over het aantal niet-ingezeten eigenaren. Doorgaans ontbreekt evenwel informatie over niet-ingezeten eigenaren van een eigen woning. En er is zelfs nog minder informatie over ingezetenen die een vakantiewoning in het buitenland bezitten. Om inconsistenties te voorkomen, moet een lidstaat die primair inkomen voor door niet-ingezeten eigenaren bewoonde woningen aftrekt, tegelijkertijd primair inkomen voor door ingezeten eigenaren bewoonde woningen in het buitenland bijtellen.

Een bijzondere moeilijkheid in dit opzicht levert timeshare-accommodatie op. Aangezien een pand in dat geval in dezelfde boekingsperiode door ingezetenen van verschillende landen kan worden bewoond, lijkt een rechtstreekse allocatie aan het land van oorsprong vrijwel onmogelijk. Met behulp van een beter uitvoerbare methode kunnen echter vergelijkbare resultaten worden bereikt. Eerst wordt de (toegerekende) door timeshare-accommodatie gegenereerde toegevoegde waarde toegekend aan het land van oorsprong van de maatschappij die het pand in eigendom heeft. Vervolgens kan van deze maatschappij worden gevraagd een overzicht te verstrekken van de timeshare-eigenaren naar land van oorsprong, wat kan dienen als een verdeelsleutel.

Beginsel 15:

Volgens het ESR 2010 dragen alle woningen in het economische gebied van een lidstaat bij tot diens BBP. Het netto-exploitatieoverschot dat niet-ingezetenen als eigenaar van grond en gebouwen in die lidstaat ontvangen, moet worden geregistreerd als inkomen uit vermogen voor het buitenland en derhalve bij de overgang naar het BNI van het BBP worden afgetrokken (en omgekeerd). Dit netto-exploitatieoverschot moet worden gezien als het netto-exploitatieoverschot van de werkelijke en toegerekende woninghuur. Een lidstaat die inkomen uit vermogen voor door niet-ingezeten eigenaren bewoonde woningen aftrekt, moet tegelijkertijd inkomen uit vermogen voor door ingezeten eigenaren bewoonde woningen in het buitenland bijtellen.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2021/1950 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

tot wijziging van Richtlijn 2009/81/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels betreft voor opdrachten voor leveringen, diensten en werken

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2009/81/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen door aanbestedende diensten van bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten op defensie- en veiligheidsgebied, en tot wijziging van Richtlijnen 2004/17/EG en 2004/18/EG ([1]), en met name artikel 68, lid 1, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Besluit 2014/115/EU ([2]) heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten ([3]) die in het kader van de Wereldhandelsorganisatie is gesloten. De gewijzigde Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (hierna "de overeenkomst" genoemd) is een plurilateraal instrument met als doel om de markten voor overheidsopdrachten wederzijds voor alle partijen bij de overeenkomst open te stellen. De overeenkomst geldt voor elke overheidsopdracht met een waarde die gelijk is aan of hoger is dan de bedragen (hierna "drempels" genoemd) die in de overeenkomst zijn vastgesteld en in bijzondere trekkingsrechten zijn uitgedrukt.

(2) Een van de doelstellingen van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad ([4]) is ervoor te zorgen dat de aanbestedende diensten die deze richtlijn toepassen, tevens aan de verplichtingen van de overeenkomst voldoen. Overeenkomstig artikel 17 van Richtlijn 2014/25/EU moet de Commissie om de twee jaar nagaan of de in artikel 15, punten a) en b), van die richtlijn vastgestelde drempels overeenkomen met de in de overeenkomst vastgestelde drempels, en deze indien nodig herzien.

(3) De in Richtlijn 2014/25/EU vastgestelde drempels zijn herzien. Overeenkomstig artikel 68, lid 1, van Richtlijn 2009/81/EG moeten de in die richtlijn vastgestelde drempels in overeenstemming worden gebracht met de herziene drempels van Richtlijn 2014/25/EU.

(4) Overeenkomstig artikel 68, lid 1, van Richtlijn 2009/81/EG moet de Commissie ook de in artikel 8 van die richtlijn vastgestelde drempels herzien op hetzelfde moment dat de in Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad ([5]) vastgestelde drempels worden herzien. In artikel 17, lid 1, van Richtlijn 2014/25/EU, waarbij Richtlijn 2004/17/EG is ingetrokken, is bepaald dat de Commissie de drempels om de twee jaar moet herzien, waarna zij met ingang van 1 januari van toepassing worden. De drempels voor de jaren 2022-2023 moeten dus met ingang van 1 januari 2022 van toepassing zijn.

(5) Richtlijn 2009/81/EG moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

---

([1]) PB L 216 van 20.8.2009, blz. 76.

([2]) Besluit 2014/115/EU van de Raad van 2 december 2013 betreffende de sluiting van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (PB L 68 van 7.3.2014, blz. 1).

([3]) PB L 68 van 7.3.2014, blz. 2.

([4]) Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG (PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243).

([5]) Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten (PB L 134 van 30.4.2004, blz. 1).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 8 van Richtlijn 2009/81/EG wordt als volgt gewijzigd:

1) In punt a) wordt “428 000 EUR” vervangen door “431 000 EUR”.

2) In punt b) wordt “5 350 000 EUR” vervangen door “5 382 000 EUR”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2022.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2021/1951 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

tot wijziging van Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels voor concessies betreft

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2014/23/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van concessieovereenkomsten ([1]), en met name artikel 9, lid 4, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Besluit 2014/115/EU ([2]) heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten ([3]) die in het kader van de Wereldhandelsorganisatie is gesloten. De gewijzigde Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (hierna "de overeenkomst" genoemd) is een plurilateraal instrument met als doel om de markten voor overheidsopdrachten wederzijds voor alle partijen bij de overeenkomst open te stellen. De overeenkomst geldt voor elke overheidsopdracht met een waarde die gelijk is aan of hoger is dan de bedragen (hierna "drempels" genoemd) die in de overeenkomst zijn vastgesteld en in bijzondere trekkingsrechten zijn uitgedrukt.

(2) Een van de doelstellingen van Richtlijn 2014/23/EU is ervoor te zorgen dat de aanbestedende diensten die deze richtlijn toepassen, tevens aan de verplichtingen van de overeenkomst voldoen. Om ervoor te zorgen dat de in artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2014/23/EU vastgestelde drempel voor concessies overeenkomt met de in de overeenkomst vastgestelde drempel voor concessies, moet de in die richtlijn vastgestelde drempel worden herzien.

(3) In artikel 9, lid 1, van Richtlijn 2014/23/EU is bepaald dat de Commissie de drempels om de twee jaar moet herzien, waarna zij met ingang van 1 januari van toepassing worden. De drempels voor de jaren 2022-2023 moeten dus met ingang van 1 januari 2022 van toepassing zijn.

(4) Richtlijn 2014/23/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2014/23/EU wordt "5 350 000 EUR" vervangen door "5 382 000 EUR".

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

([1]) PB L 94 van 28.3.2014, blz. 1.
([2]) Besluit 2014/115/EU van de Raad van 2 december 2013 betreffende de sluiting van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (PB L 68 van 7.3.2014, blz. 1).
([3]) PB L 68 van 7.3.2014, blz. 2.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2022.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2021/1952 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

tot wijziging van Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels betreft voor overheidsopdrachten voor leveringen, diensten en werken, en prijsvragen

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2014/24/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van overheidsopdrachten en tot intrekking van Richtlijn 2004/18/EG ([1]), en met name artikel 6, lid 5, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Besluit 2014/115/EU ([2]) heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten ([3]) die in het kader van de Wereldhandelsorganisatie is gesloten. De gewijzigde Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (hierna "de overeenkomst" genoemd) is een plurilateraal instrument met als doel om de markten voor overheidsopdrachten wederzijds voor alle partijen bij de overeenkomst open te stellen. De overeenkomst geldt voor elke overheidsopdracht met een waarde die gelijk is aan of hoger is dan de bedragen (hierna "drempels" genoemd) die in de overeenkomst zijn vastgesteld en in bijzondere trekkingsrechten zijn uitgedrukt.

(2) Een van de doelstellingen van Richtlijn 2014/24/EU is dat de aanbestedende diensten die deze richtlijn toepassen, tevens aan de verplichtingen van de overeenkomst voldoen. Om ervoor te zorgen dat de in artikel 4, punten a), b) en c), van Richtlijn 2014/24/EU vastgestelde drempels overeenstemmen met de in de overeenkomst vastgestelde drempels, moet de in die richtlijn vastgestelde drempel worden herzien. Overeenkomstig artikel 6, lid 2, van Richtlijn 2014/24/EU moeten de in artikel 13 van die richtlijn vastgestelde drempels in overeenstemming worden gebracht met de in artikel 4, punten a) en c), van die richtlijn vastgestelde drempels.

(3) In artikel 6, lid 1, van Richtlijn 2014/24/EU is bepaald dat de Commissie de drempels om de twee jaar moet herzien, waarna zij met ingang van 1 januari van toepassing worden. De drempels voor de jaren 2022-2023 moeten dus met ingang van 1 januari 2022 van toepassing zijn.

(4) Richtlijn 2014/24/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2014/24/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

   a) in punt a) wordt "5 350 000 EUR" vervangen door "5 382 000 EUR";

   b) in punt b) wordt "139 000 EUR" vervangen door "140 000 EUR";

   c) in punt c) wordt "214 000 EUR" vervangen door "215 000 EUR".

2) In artikel 13 wordt de eerste alinea als volgt gewijzigd:

   a) in punt a) wordt "5 350 000 EUR" vervangen door "5 382 000 EUR";

   b) in punt b) wordt "214 000 EUR" vervangen door "215 000 EUR".

([1]) PB L 94 van 28.3.2014, blz. 65.

([2]) Besluit 2014/115/EU van de Raad van 2 december 2013 betreffende de sluiting van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (PB L 68 van 7.3.2014, blz. 1).

([3]) PB L 68 van 7.3.2014, blz. 2.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2022.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2021/1953 VAN DE COMMISSIE

van 10 november 2021

tot wijziging van Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad wat de drempels betreft voor opdrachten voor leveringen, diensten en werken, en prijsvragen

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2014/25/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten en houdende intrekking van Richtlijn 2004/17/EG ([1]), en met name artikel 17, lid 4, tweede alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Besluit 2014/115/EU ([2]) heeft de Raad zijn goedkeuring gehecht aan het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten ([3]) die in het kader van de Wereldhandelsorganisatie is gesloten. De gewijzigde Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (hierna "de overeenkomst" genoemd) is een plurilateraal instrument met als doel om de markten voor overheidsopdrachten wederzijds voor alle partijen bij de overeenkomst open te stellen. De overeenkomst geldt voor elke overheidsopdracht met een waarde die gelijk is aan of hoger is dan de bedragen (hierna "drempels" genoemd) die in de overeenkomst zijn vastgesteld en in bijzondere trekkingsrechten zijn uitgedrukt.

(2) Een van de doelstellingen van Richtlijn 2014/25/EU is dat de aanbestedende diensten die deze richtlijn toepassen, tevens aan de verplichtingen van de overeenkomst voldoen. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van Richtlijn 2014/25/EU moet de Commissie om de twee jaar nagaan of de in artikel 15, punten a) en b), van die richtlijn vastgestelde drempels voor opdrachten voor leveringen, diensten en werken, en prijsvragen overeenkomen met de in de overeenkomst vastgestelde drempels. Aangezien de waarde van de overeenkomstig artikel 17, lid 1, van Richtlijn 2014/25/EU berekende drempels verschilt van de waarde van de drempels die zijn vastgesteld in artikel 15, punten a) en b), van die richtlijn, moeten deze drempels worden herzien.

(3) In artikel 17, lid 1, van Richtlijn 2014/25/EU is bepaald dat de Commissie de drempels om de twee jaar moet herzien, waarna zij met ingang van 1 januari van toepassing worden. De drempels voor de jaren 2022-2023 moeten dus met ingang van 1 januari 2022 van toepassing zijn.

(4) Richtlijn 2014/25/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 15 van Richtlijn 2014/25/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) In punt a) wordt "428 000 EUR" vervangen door "431 000 EUR".

2) In punt b) wordt "5 350 000 EUR" vervangen door "5 382 000 EUR".

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

([1]) PB L 94 van 28.3.2014, blz. 243.

([2]) Besluit 2014/115/EU van de Raad van 2 december 2013 betreffende de sluiting van het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten (PB L 68 van 7.3.2014, blz. 1).

([3]) PB L 68 van 7.3.2014, blz. 2.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2022.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 10 november 2021.

Voor de Commissie

De voorzitter

Ursula VON DER LEYEN

BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2021/1954 VAN DE RAAD

van 9 november 2021

tot benoeming van een lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité, voorgedragen door het Koninkrijk België

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 302,

Gezien Besluit (EU) 2019/853 van de Raad van 21 mei 2019 ter bepaling van de samenstelling van het Europees Economisch en Sociaal Comité ([1]),

Gezien de voordracht van de Belgische regering,

Na raadpleging van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Volgens artikel 300, lid 2, van het Verdrag bestaat het Europees Economisch en Sociaal Comité uit vertegenwoordigers van de organisaties van werkgevers, werknemers en andere vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, met name sociaal-economische en culturele organisaties en burger- en beroepsorganisaties.

(2) Op 2 oktober 2020 heeft de Raad Besluit (EU) 2020/1392 ([2]) tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025 vastgesteld.

(3) In het Europees Economisch en Sociaal Comité komt een zetel van lid vrij vanwege het aftreden van mevrouw Sophie GRENADE.

(4) De Belgische regering heeft mevrouw Miranda ULENS, *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Fédération Générale du Travail de Belgique* (secretaris-generaal van de vakbond ABVV-FGTB), voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2025, voorgedragen als lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Mevrouw Miranda ULENS, *Secrétaire générale de l'ABVV-FGTB, Fédération Générale du Travail de Belgique* (secretaris-generaal van de vakbond ABVV-FGTB), wordt voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 20 september 2025, benoemd tot lid van het Europees Economisch en Sociaal Comité.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 9 november 2021.

Voor de Raad
De voorzitter
A. ŠIRCELJ

([1]) PB L 139 van 27.5.2019, blz. 15.

([2]) Besluit (EU) 2020/1392 van de Raad van 2 oktober 2020 tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025, en tot intrekking en vervanging van het besluit tot benoeming van de leden van het Europees Economisch en Sociaal Comité voor de periode van 21 september 2020 tot en met 20 september 2025, vastgesteld op 18 september 2020 (PB L 322 van 5.10.2020, blz. 1).

BESLUIT (EU) 2021/1955 VAN DE RAAD

van 9 november 2021

tot benoeming van een lid van het Comité van de Regio's, voorgedragen door de Republiek Oostenrijk

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 305,

Gezien Besluit (EU) 2019/852 van de Raad van 21 mei 2019 ter bepaling van de samenstelling van het Comité van de Regio's ([1]),

Gezien de voordracht van de Oostenrijkse regering,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Volgens artikel 300, lid 3, van het Verdrag bestaat het Comité van de Regio's uit vertegenwoordigers van de regionale en lokale gemeenschappen die in een regionaal of lokaal lichaam gekozen zijn of politiek verantwoording verschuldigd zijn aan een gekozen vergadering.

(2) Op 10 december 2019 heeft de Raad Besluit (EU) 2019/2157 ([2]) houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2020 tot en met 25 januari 2025 vastgesteld.

(3) In het Comité van de Regio's is een zetel van lid vrijgekomen vanwege het einde van het mandaat op grond waarvan de heer Markus LINHART was voorgedragen.

(4) De Oostenrijkse regering heeft de heer Bernhard BAIER, vertegenwoordiger van een regionale of lokale gemeenschap die in een lokaal lichaam is gekozen, *Gemeinderat der Stadt Linz* (gemeenteraad van de stad Linz), voorgedragen als lid van het Comité van de Regio's voor de verdere duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2025,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De heer Bernhard BAIER, vertegenwoordiger van een regionale of lokale gemeenschap die in een lichaam is gekozen, *Gemeinderat der Stadt Linz* (gemeenteraad van de stad Linz), wordt voor de resterende duur van de ambtstermijn, dat wil zeggen tot en met 25 januari 2025, benoemd tot lid van het Comité van de Regio's.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Gedaan te Brussel, 9 november 2021.

Voor de Raad
De voorzitter
A. ŠIRCELJ

([1]) PB L 139 van 27.5.2019, blz. 13.
([2]) Besluit (EU) 2019/2157 van de Raad van 10 december 2019 houdende benoeming van de leden en plaatsvervangers van het Comité van de Regio's voor de periode van 26 januari 2020 tot en met 25 januari 2025 (PB L 327 van 17.12.2019, blz. 78).

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EU) 2019/2144 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende de voorschriften voor de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd wat de algemene veiligheid ervan en de bescherming van de inzittenden van voertuigen en kwetsbare weggebruikers betreft, tot wijziging van Verordening (EU) 2018/858 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 78/2009, (EG) nr. 79/2009 en (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad en de Verordeningen (EG) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr. 458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 en (EU) 2015/166 van de Commissie

(Publicatieblad van de Europese Unie L 325 van 16 december 2019)

1. Bladzijde 7, overweging 33:

in plaats van: "(33) De data voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring, weigering van voertuigregistratie en verbod op het in de handel of het in het verkeer brengen van onderdelen en technische eenheden moeten voor elk gereglementeerd item worden vastgesteld.",

lezen: "(33) De data voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring, weigering van voertuigregistratie en verbod op het in de handel brengen of het in gebruik nemen van onderdelen en technische eenheden moeten voor elk gereglementeerd item worden vastgesteld.".

2. Bladzijde 10, artikel 4, lid 1:

in plaats van: "1. De fabrikanten tonen aan dat voor alle nieuwe voertuigen die in de handel gebracht, geregistreerd of in het verkeer gebracht worden, en voor alle nieuwe systemen, onderdelen en technische eenheden die in de handel of in het verkeer gebracht worden, typegoedkeuring overeenkomstig deze verordening en de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen is verleend.",

lezen: "1. De fabrikanten tonen aan dat voor alle nieuwe voertuigen die in de handel gebracht, geregistreerd of in gebruik genomen worden, en voor alle nieuwe systemen, onderdelen en technische eenheden die in de handel gebracht of in gebruik genomen worden, typegoedkeuring overeenkomstig deze verordening en de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen is verleend.".

3. Bladzijde 16, artikel 15, lid 3:

in plaats van: "3. In afwijking van deze verordening blijven de lidstaten tot de in bijlage IV genoemde data toestaan dat voertuigen worden geregistreerd en onderdelen worden verkocht en in het verkeer gebracht, die niet voldoen aan VN-Reglement nr. 117.",

lezen: "3. In afwijking van deze verordening blijven de lidstaten tot de in bijlage IV genoemde data toestaan dat voertuigen worden geregistreerd en onderdelen worden verkocht en in gebruik worden genomen, die niet voldoen aan VN-Reglement nr. 117.".

4. Bladzijde 16, artikel 16, punt c):

in plaats van: "c) vanaf de in bijlage II ten aanzien van een bepaald in die bijlage vermeld voorschrift vermelde data, het in de handel of in het verkeer brengen van onderdelen en technische eenheden verbieden, indien zij niet voldoen aan de voorschriften van deze verordening en de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen, om redenen die verband houden met dat voorschrift.",

lezen: "c) vanaf de in bijlage II ten aanzien van een bepaald in die bijlage vermeld voorschrift vermelde data, het in de handel brengen of in gebruik nemen van onderdelen en technische eenheden verbieden, indien zij niet voldoen aan de voorschriften van deze verordening en de op grond daarvan vastgestelde gedelegeerde en uitvoeringshandelingen, om redenen die verband houden met dat voorschrift.".

5. Bladzijde 19, bijlage I, kolom “Onderwerp”, rij “VN-Reglement nr.” 48:

in plaats van: “Installatie van verlichtings- en lichtsignaalvoorzieningen op motorvoertuigen”,

lezen: “Installatie van verlichtings- en lichtsignaalvoorzieningen op voertuigen”.

6. Bladzijde 22, bijlage I, opmerkingen bij de tabel:

in plaats van: “*Opmerkingen bij de tabel*

Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakte versie en laat de wijzigingenreeksen onverlet waaraan op grond van de daarin vervatte overgangsbepalingen moet worden voldaan.De in de tabel vermelde wijzigingenreeks verwijst naar de in het

De naleving van een wijzigingenreeks die na de in de tabel vermelde reeks is goedgekeurd, wordt als alternatief aanvaard.

“Herziene Overeenkomst van 1958” in verband met de eerste registratie, het in het verkeer brengen, het op de markt aanbieden, de verkoop, de erkenning van typegoedkeuringen en soortgelijke bepalingen, zijn verplicht van toepassing voor de doeleinden van de artikelen 48 en 50 van Verordening (EU) 2018/858, behalve indien alternatieve data zijn bepaald in bijlage II bij deze verordening, die in dat geval van toepassing zijn.De data die gespecificeerd zijn in de in de tabel vermelde wijzigingenreeksen van de VN-reglementen ten aanzien van de verplichtingen van de overeenkomstsluitende partijen bij de “Herziene Overeenkomst van 1958” die een bepaalde wijzigingenreeks van dat VN-reglement toepassen, vanaf een bepaalde datum niet verplicht zijn een overeenkomstig een eerdere wijzigingenreeks goedgekeurd type te aanvaarden of een dergelijk type mogen weigeren te aanvaarden voor nationale of regionale typegoedkeuring, dan wel bewoordingen met een soortgelijke bedoeling en strekking. Dit moet worden opgevat als een bindende bepaling voor nationale instanties om de conformiteitscertificaten niet langer als geldig te beschouwen voor de doeleinden van artikel 48 van Verordening (EU) 2018/858, behalve indien alternatieve data zijn vermeld in bijlage II bij deze verordening, die in dat geval van toepassing zijn.In sommige gevallen is in de overgangsbepalingen van een in deze tabel vermeld VN-reglement bepaald dat de overeenkomstsluitende partijen bij de”,

lezen: “*Opmerkingen bij de tabel*

De in de tabel vermelde wijzigingenreeks verwijst naar de in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte versie en laat de wijzigingenreeksen onverlet waaraan op grond van de daarin vervatte overgangsbepalingen moet worden voldaan.

De naleving van een wijzigingenreeks die na de in de tabel vermelde reeks is goedgekeurd, wordt als alternatief aanvaard.

De data die gespecificeerd zijn in de in de tabel vermelde wijzigingenreeksen van de VN-reglementen ten aanzien van de verplichtingen van de overeenkomstsluitende partijen bij de “Herziene Overeenkomst van 1958” in verband met de eerste registratie, het in gebruik nemen, het op de markt aanbieden, de verkoop, de erkenning van typegoedkeuringen en soortgelijke bepalingen, zijn verplicht van toepassing voor de doeleinden van de artikelen 48 en 50 van Verordening (EU) 2018/858, behalve indien alternatieve data zijn bepaald in bijlage II bij deze verordening, die in dat geval van toepassing zijn.

In sommige gevallen is in de overgangsbepalingen van een in deze tabel vermeld VN-reglement bepaald dat de overeenkomstsluitende partijen bij de “Herziene Overeenkomst van 1958” die een bepaalde wijzigingenreeks van dat VN-reglement toepassen, vanaf een bepaalde datum niet verplicht zijn een overeenkomstig een eerdere wijzigingenreeks goedgekeurd type te aanvaarden of een dergelijk type mogen weigeren te aanvaarden voor nationale of regionale typegoedkeuring, dan wel bewoordingen met een soortgelijke bedoeling en strekking. Dit moet worden opgevat als een bindende bepaling voor nationale instanties om de conformiteitscertificaten niet langer als geldig te beschouwen voor de doeleinden van artikel 48 van Verordening (EU) 2018/858, behalve indien alternatieve data zijn vermeld in bijlage II bij deze verordening, die in dat geval van toepassing zijn.”.

7. Bladzijde 25, bijlage II, kolom “Aanvullende specifieke technische bepalingen”, rij “A20 Frontale offset-botsing”:

in plaats van: “Van toepassing op voertuigen van de categorieën M1 met een maximummassa van ≤ 3 500 kg en N1 met een maximummassa (…).”,

lezen: “Van toepassing op voertuigen van de categorieën M_1 met een maximummassa van ≤ 3 500 kg en N_1 met een maximummassa (…).”.

8. Bladzijde 25, bijlage II, kolom “Aanvullende specifieke technische bepalingen”, rij “A25 Zijdelingse botsing”:

in plaats van: “Van toepassing op alle voertuigen van de categorieën M1 en N1, inclusief (…).”,

lezen: “Van toepassing op alle voertuigen van de categorieën M_1 en N_1, inclusief voertuigen (…).”.

9. Bladzijde 26, bijlage II, kolom “Aanvullende specifieke technische bepalingen”, rij “A27 Botsing aan de achterkant”:

in plaats van: “Van toepassing op voertuigen van de categorieën M1 met een maximummassa ≤ 3 500 kg en N1.”,

lezen: “Van toepassing op voertuigen van de categorieën M_1 met een maximummassa ≤ 3 500 kg en N_1.”.

10. Bladzijde 26, bijlage II, kolom “Aanvullende specifieke technische bepalingen”, rij “B8 Voorwaarts zicht”:

in plaats van: “Is van toepassing op voertuigen van de categorieën M1 en N1.”,

lezen: “Is van toepassing op voertuigen van de categorieën M_1 en N_1.”.

11. Bladzijde 28, bijlage II, kolom “Aanvullende specifieke technische bepalingen”, rij “C13 Bandenspanningscontrole voor lichte voertuigen”:

in plaats van: “Van toepassing op voertuigen van de categorieën M1 met een maximummassa ≤ 3 500 kg en N1.”,

lezen: “Van toepassing op voertuigen van de categorieën M_1 met een maximummassa ≤ 3 500 kg en N_1.”.

12. Bladzijde 31, bijlage II, opmerkingen bij de tabel:

in plaats van: “*Opmerkingen bij de tabel*

A. Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel en in het verkeer brengen van onderdelen en technische eenheden: 6 juli 2022

B. Datum voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring:6 juli 2022

Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel en in het verkeer brengen van onderdelen en technische eenheden: 7 juli 2024

C. Datum voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring: 7 juli 2024

Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel en in het verkeer brengen van onderdelen en technische eenheden:

D. Datum voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring:7 januari 2026

Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel en in het verkeer brengen van onderdelen en technische eenheden: 7 januari 2029

X. Het onderdeel of de technische eenheid geldt voor de aangegeven voertuigcategorieën.”,

lezen: "*Opmerkingen bij de tabel*

A. Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel brengen en in gebruik nemen van onderdelen en technische eenheden: 6 juli 2022

B. Datum voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring: 6 juli 2022

Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel brengen en in gebruik nemen van onderdelen en technische eenheden: 7 juli 2024

C. Datum voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring: 7 juli 2024

Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel brengen en in gebruik nemen van onderdelen en technische eenheden: 7 juli 2026

D. Datum voor weigering van de verlening van EU-typegoedkeuring: 7 januari 2026

Verbodsdatum voor de registratie van voertuigen en het in de handel brengen en in gebruik nemen van onderdelen en technische eenheden: 7 januari 2029

X. Het onderdeel of de technische eenheid geldt voor de aangegeven voertuigcategorieën.".

13. Bladzijde 32, bijlage II, voetnoot 4:

in plaats van: "(4) De volgende voertuigen zijn vrijgesteld:

— opleggertrekkers van categorie N2 met een maximummassa van meer dan 3,5 ton, maar niet meer dan 8 ton;

— voertuigen van de categorieën M2 en M3 van klasse A, klasse I en klasse II, zoals gedefinieerd in punt 2.1 van VN-Reglement nr. 107;

— gelede bussen van categorie M3 van klasse A, klasse I en klasse II, zoals gedefinieerd in punt 2.1 van VN-Reglement nr. 107;

— terreinwagens van de categorieën M2, M3, N2 en N3;

— voertuigen voor speciale doeleinden van de categorieën M2, M3, N2 en N3, en

— voertuigen van de categorieën M2, M3, N2 en N3 met meer dan drie assen.",

lezen: "(4) De volgende voertuigen zijn vrijgesteld:

— opleggertrekkers van categorie N_2 met een maximummassa van meer dan 3,5 ton, maar niet meer dan 8 ton;

— voertuigen van de categorieën M_2 en M_3 van klasse A, klasse I en klasse II, zoals gedefinieerd in punt 2.1 van VN-Reglement nr. 107;

— gelede bussen van categorie M_3 van klasse A, klasse I en klasse II, zoals gedefinieerd in punt 2.1 van VN-Reglement nr. 107;

— terreinwagens van de categorieën M_2, M_3, N_2 en N_3;

— voertuigen voor speciale doeleinden van de categorieën M_2, M_3, N_2 en N_3, en

— voertuigen van de categorieën M_2, M_3, N_2 en N_3 met meer dan drie assen.".

14. Bladzijde 33, bijlage III, voetnoot (*) bij punt a) van punt 1):

in plaats van: "(*) Verordening (EU) 2019/2144 (…) en (EU) 2015/166 van de Commissie (PB L 1 van 16.12.2019, blz. 325).",

lezen: "(*) Verordening (EU) 2019/2144 (…) en (EU) 2015/166 van de Commissie (PB L 325 van 16.12.2019, blz. 1).".

15. Bladzijde 35, bijlage III, punt f) van punt 2), onder i):

in plaats van: "i) de tabel "Deel I: Voertuigen van categorie M1" wordt als volgt gewijzigd:",

lezen: "i) de tabel "Deel I: Voertuigen van categorie M_1" wordt als volgt gewijzigd:".

16. Bladzijde 36, bijlage III, punt f) van punt 2), onder ii):

in plaats van: "ii) de tabel "Deel II: Voertuigen van categorie N1" wordt als volgt gewijzigd:",

lezen: "ii) de tabel "Deel II: Voertuigen van categorie N_1" wordt als volgt gewijzigd:".

17. Bladzijde 36, bijlage III, punt a) van punt 4), onder ii), nummer 63, derde kolom:

in plaats van: "Verordening (EU) 2019/2144+",

lezen: "Verordening (EU) 2019/2144".

18. Bladzijde 37, bijlage III, punt c) van punt 4), onder iv):

in plaats van: "iv) het volgende punt wordt toegevoegd:

"5. De punten 1 tot en met 4 zijn ook van toepassing op voertuigen van categorie M1 die niet als voertuigen voor speciale doeleinden zijn ingedeeld, maar wel toegankelijk zijn voor rolstoelen."",

lezen: "iv) het volgende punt wordt toegevoegd:

"5. De punten 1 tot en met 4 zijn ook van toepassing op voertuigen van categorie M_1 die niet als voertuigen voor speciale doeleinden zijn ingedeeld, maar wel toegankelijk zijn voor rolstoelen."".

19. Bladzijde 40, bijlage IV, tabel, eerste rij, rechterkolom:

in plaats van: "Uiterste datum voor de registratie van

niet-conforme voertuigen en voor de

verkoop en het in het verkeer brengen

van niet-conforme onderdelen ([1])",

lezen: "Uiterste datum voor de registratie van

niet-conforme voertuigen en voor de

verkoop en het in gebruik nemen

van niet-conforme onderdelen ([1])".

Rectificatie van Verordening (EU) 2019/876 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 575/2013 wat betreft de hefboomratio, de nettostabielefinancieringsratio, vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva, tegenpartijkredietrisico, marktrisico, blootstellingen aan centrale tegenpartijen, blootstellingen aan instellingen voor collectieve belegging, grote blootstellingen, rapportage- en openbaarmakingsvereisten, en van Verordening (EU) nr. 648/2012

(Publicatieblad van de Europese Unie L 150 van 7 juni 2019)

1. Bladzijde 18, artikel 6, nieuw lid 1 bis, eerste alinea:

in plaats van: "1 bis. In afwijking van lid 1 van dit artikel voldoen uitsluitend als af te wikkelen entiteiten aangemerkte instellingen die ook MSI's of deel van een MSI zijn en geen dochterondernemingen hebben, op individuele basis aan het in artikel 92 bis bepaalde vereiste.",

lezen: "1 bis. In afwijking van lid 1 van dit artikel voldoen uitsluitend als af te wikkelen entiteiten aangemerkte instellingen die ook MSI-entiteiten zijn en geen dochterondernemingen hebben, op individuele basis aan de in artikel 92 bis bepaalde vereisten.".

2) Bladzijde 20, artikel 11, nieuw lid 3 bis, eerste alinea:

in plaats van: "3 bis. In afwijking van lid 1 van dit artikel voldoen alleen als af te wikkelen entiteiten aangemerkte moederinstellingen die ook MSI's of deel van een MSI of deel van een niet-EU-MSI zijn, op geconsolideerde basis aan artikel 92 bis van deze verordening, in de mate en op de wijze als bepaald in artikel 18 van deze verordening.",

lezen: "3 bis. In afwijking van lid 1 van dit artikel voldoen alleen als af te wikkelen entiteiten aangemerkte moederinstellingen die MSI-entiteiten zijn, op geconsolideerde basis aan artikel 92 bis van deze verordening, in de mate en op de wijze als bepaald in artikel 18 van deze verordening.".

3) Bladzijde 21, nieuw artikel 12 bis, tweede en derde alinea:

in plaats van: "Wanneer het overeenkomstig de eerste alinea van dit artikel berekende bedrag lager is dan de som van de in artikel 92 bis, lid 1, punt a), van deze verordening bedoelde bedragen aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van alle tot die MSI behorende af te wikkelen entiteiten, handelen de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 45 quinquies, lid 3, en artikel 45 nonies, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU.

Wanneer het overeenkomstig de eerste alinea van dit artikel berekende bedrag hoger is dan de som van de in artikel 92 bis, lid 1, punt a), van deze verordening bedoelde bedragen aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van alle tot die MSI behorende af te wikkelen entiteiten, kunnen de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 45 quinquies, lid 3, en artikel 45 nonies, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU handelen.",

lezen: "Wanneer het overeenkomstig de eerste alinea van dit artikel berekende bedrag lager is dan de som van de in artikel 92 bis, lid 1, punt a), van deze verordening bedoelde bedragen aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van alle tot die MSI behorende af te wikkelen entiteiten, handelen de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 45 quinquies, lid 4, en artikel 45 nonies, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU.

Wanneer het overeenkomstig de eerste alinea van dit artikel berekende bedrag hoger is dan de som van de in artikel 92 bis, lid 1, punt a), van deze verordening bedoelde bedragen aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva van alle tot die MSI behorende af te wikkelen entiteiten, kunnen de afwikkelingsautoriteiten overeenkomstig artikel 45 quinquies, lid 4, en artikel 45 nonies, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU handelen.".

4) Bladzijde 21, vervangen artikel 13, lid 2:

in plaats van: "2. Als af te wikkelen entiteiten aangemerkte instellingen die MSI's of deel van een MSI zijn, voldoen op basis van de geconsolideerde situatie van hun af te wikkelen groep aan artikel 437 bis en artikel 447, punt h).",

lezen: "2. Als af te wikkelen entiteiten aangemerkte instellingen die MSI-entiteiten zijn, voldoen op basis van de geconsolideerde situatie van hun af te wikkelen groep aan artikel 437 bis en artikel 447, punt h).".

5) Bladzijde 23, vervangen artikel 22:

in plaats van: *"Artikel 22*

Subconsolidatie in geval van entiteiten in derde landen

1. Instellingen die een dochteronderneming zijn, passen de vereisten van de artikelen 89, 90 en 91 en de delen drie, vier en zeven en de daarmee verband houdende rapportagevereisten van deel zeven bis op basis van hun gesubconsolideerde situatie toe indien die instellingen in een derde land een instelling of een financiële instelling als dochteronderneming hebben of een deelneming in dit soort onderneming hebben.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel mogen instellingen die een dochteronderneming zijn, besluiten de vereisten van de artikelen 89, 90 en 91 en de delen drie, vier en zeven en de daarmee verband houdende rapportagevereisten van deel zeven bis niet op basis van hun gesubconsolideerde situatie toe te passen indien de totale activa en posten buiten de balanstelling van hun dochterondernemingen en deelnemingen in derde landen minder dan 10 % bedragen van het totale bedrag van de actiefposten en de posten buiten de balanstelling van de instelling die een dochteronderneming is.",

lezen: *"Artikel 22*

Subconsolidatie in geval van entiteiten in derde landen

1. Instellingen die een dochteronderneming zijn, passen de vereisten van de artikelen 89, 90 en 91 en de delen drie, vier en zeven en de daarmee verband houdende rapportagevereisten van deel zeven bis op basis van hun gesubconsolideerde situatie toe indien die instellingen, of hun moederonderneming indien de moederonderneming een financiële holding of een gemengde financiële holding is, in een derde land een instelling of een financiële instelling als dochteronderneming hebben of een deelneming in dit soort onderneming hebben.

2. In afwijking van lid 1 van dit artikel mogen instellingen die een dochteronderneming zijn, besluiten de vereisten van de artikelen 89, 90 en 91 en de delen drie, vier en zeven en de daarmee verband houdende rapportagevereisten van deel zeven bis niet op basis van hun gesubconsolideerde situatie toe te passen indien de totale activa en posten buiten de balanstelling van de dochterondernemingen en deelnemingen in derde landen minder dan 10 % bedragen van het totale bedrag van de actiefposten en de posten buiten de balanstelling van de instelling die een dochteronderneming is.".

6) Bladzijde 34, nieuw artikel 72 sexies, lid 4, eerste alinea, definities:

in plaats van:

"LP_i = het bedrag aan de door dochteronderneming i uitgegeven en door de moederinstelling aangehouden in aanmerking komende passivabestanddelen;

β = percentage van door dochteronderneming i uitgegeven en door de moederonderneming aangehouden eigenvermogensinstrumenten en in aanmerking komende passivabestanddelen;

O_i = het bedrag aan eigen vermogen van dochteronderneming i, zonder rekening te houden met de overeenkomstig dit lid berekende aftrek;

L_i = het bedrag aan in aanmerking komende passiva van dochteronderneming i, zonder rekening te houden met de overeenkomstig dit lid berekende aftrek;

r_i = de ratio die van toepassing is op dochteronderneming i op het niveau van haar af te wikkelen groep overeenkomstig artikel 92 bis, lid 1, punt a), van deze verordening en artikel 45 quinquies van Richtlijn 2014/59/EU; en",

lezen:

"LP_i = het bedrag aan de door dochteronderneming i uitgegeven en door de moederinstelling aangehouden in aanmerking komende passiva-instrumenten;

β = percentage van door dochteronderneming i uitgegeven en door de moederonderneming aangehouden eigenvermogensinstrumenten en in aanmerking komende passiva-instrumenten, berekend als volgt:

$$\beta = \frac{(OP_i + LP_i)}{\text{het bedrag aan eigenvermogensinstrumenten en in aanmerking komende passiva} - \text{instrumenten uitgegeven door dochteronderneming i}};$$

O_i = het bedrag aan eigen vermogen van dochteronderneming i, zonder rekening te houden met de overeenkomstig dit lid berekende aftrek;

L_i = het bedrag aan in aanmerking komende passiva van dochteronderneming i, zonder rekening te houden met de overeenkomstig dit lid berekende aftrek;

r_i = de ratio die van toepassing is op dochteronderneming i op het niveau van haar af te wikkelen groep overeenkomstig artikel 92 bis, lid 1, punt a), van deze verordening en artikel 45 quater, lid 3, eerste alinea, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU, en".

7) Bladzijde 37, artikel 1, punt 35):

in plaats van:

"35) In artikel 76 worden de leden 1, 2 en 3 vervangen door:

"1. Voor de toepassing van artikel 42, punt a), artikel 45, punt a), artikel 57, punt a), artikel 59, punt a), artikel 67, punt a), artikel 69, punt a), en artikel 72 nonies, punt a), mogen instellingen het bedrag van een lange positie in een kapitaalinstrument verlagen met het gedeelte van een index dat is samengesteld uit dezelfde onderliggende blootstelling die wordt afgedekt, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(…)

2. Indien de bevoegde autoriteit haar voorafgaande toestemming heeft verleend, mag een instelling uitgaan van een voorzichtige raming van haar onderliggende blootstelling met betrekking tot in indices opgenomen instrumenten in plaats van haar blootstelling aan een of meer van de in de volgende punten bedoelde bestanddelen te berekenen:

(…)"."

lezen:

"35) In artikel 76 worden de titel en de leden 1, 2 en 3 vervangen door:

"Artikel 76

In indices opgenomen kapitaalinstrumenten en passiva

1. Voor de toepassing van artikel 42, punt a), artikel 45, punt a), artikel 57, punt a), artikel 59, punt a), artikel 67, punt a), artikel 69, punt a), artikel 72 septies, punt a), en artikel 72 nonies, punt a), mogen instellingen het bedrag van een lange positie in een kapitaalinstrument of in een passivum verlagen met het gedeelte van een index dat is samengesteld uit dezelfde onderliggende blootstelling die wordt afgedekt, mits aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

(…)

2. Indien de bevoegde autoriteit haar voorafgaande toestemming heeft verleend, mag een instelling uitgaan van een voorzichtige raming van haar onderliggende blootstelling met betrekking tot in indices opgenomen kapitaalinstrumenten of passiva in plaats van haar blootstelling aan een of meer van de in de volgende punten bedoelde bestanddelen te berekenen:

(…)"".

8) Bladzijde 38, vervangen artikel 78, lid 1, tweede alinea, vierde zin:

in plaats van: "In het geval van tier 1-kernkapitaalinstrumenten bedraagt dat vooraf bepaalde bedrag niet meer dan 3 % van de betrokken uitgifte en niet meer dan 10 % van het bedrag waarmee het tier 1-kernkapitaal het totaal van de in deze verordening, in de Richtlijnen 2013/36/EU en 2014/59/EU vastgestelde tier 1-kernkapitaalvereisten overschrijdt met een marge die de bevoegde autoriteit noodzakelijk acht.",

lezen: "In het geval van tier 1-kernkapitaalinstrumenten bedraagt dat vooraf bepaalde bedrag niet meer dan 3 % van de betrokken uitgifte en niet meer dan 10 % van het bedrag waarmee het tier 1-kernkapitaal het totaal overschrijdt van de in deze verordening en in de Richtlijnen 2013/36/EU en 2014/59/EU vastgestelde tier 1-kernkapitaalvereisten en een marge die de bevoegde autoriteit noodzakelijk acht.".

9) Bladzijde 42, vervangen artikel 82:

in plaats van: ""*Artikel 82*

In aanmerking komend aanvullend-tier 1-, tier 1- en tier 2-kapitaalen in aanmerking komend eigen vermogen

Het in aanmerking komend aanvullend-tier 1-, tier 1- en tier 2-kapitaal en het in aanmerking komend eigen vermogen omvatten het minderheidsbelang, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten, naargelang het geval, en de daaraan gerelateerde ingehouden winsten en agiorekeningen van een dochteronderneming, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(…)

c) die instrumenten zijn eigendom van andere personen dan de op grond van deel een, titel II, hoofdstuk 2, in de consolidatie betrokken ondernemingen.";",

lezen: ""*Artikel 82*

In aanmerking komend aanvullend-tier 1-, tier 1- en tier 2-kapitaal en in aanmerking komend eigen vermogen

Het in aanmerking komend aanvullend-tier 1-, tier 1- en tier 2-kapitaal en het in aanmerking komend eigen vermogen omvatten het minderheidsbelang, aanvullend-tier 1- of tier 2-instrumenten, naargelang het geval, en de daaraan gerelateerde agiorekeningen, van een dochteronderneming, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:

(…)

c) de tier 1-kernkapitaalbestanddelen, aanvullend tier 1-bestanddelen en tier 2-bestanddelen bedoeld in de inleidende zin van deze alinea, zijn eigendom van andere personen dan de op grond van deel een, titel II, hoofdstuk 2, in de consolidatie betrokken ondernemingen.";".

10) Bladzijde 43, nieuw artikel 92 bis, lid 1, inleidend gedeelte:

in plaats van: "1. Met inachtneming van de artikelen 93 en 94 en de in lid 2 van dit artikel vervatte uitzonderingen voldoen instellingen die als af te wikkelen entiteiten zijn geïdentificeerd en die een MSI of deel van een MSI zijn, te allen tijde aan de volgende vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva:",

lezen: "1. Met inachtneming van de artikelen 93 en 94 en de in lid 2 van dit artikel vervatte uitzonderingen voldoen instellingen die als af te wikkelen entiteiten zijn geïdentificeerd en die MSI-entiteiten zijn, te allen tijde aan de volgende vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva:".

11) Bladzijde 44, nieuw artikel 92 bis, lid 3:

in plaats van: "3. Wanneer het totaal, resulterend uit de toepassing van het in lid 1, punt a), van dit lid vastgestelde vereiste op elke af te wikkelen entiteit van dezelfde MSI, het vereiste inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva als berekend overeenkomstig artikel 12 bis van deze verordening overschrijdt, kan de afwikkelingsautoriteit van de EU-moederinstelling, na raadpleging van de andere betrokken afwikkelingsautoriteiten, overeenkomstig artikel 45 quinquies, lid 4, of artikel 45 nonies, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU handelen.",

lezen: "3. Wanneer het totaal, resulterend uit de toepassing van het in lid 1, punt a), van dit lid vastgestelde vereiste op elke af te wikkelen entiteit van dezelfde MSI, het vereiste inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva als berekend overeenkomstig artikel 12 bis van deze verordening overschrijdt, kan de afwikkelingsautoriteit van de EU-moederinstelling, na raadpleging van de andere betrokken afwikkelingsautoriteiten, overeenkomstig artikel 45 quinquies, lid 4, of artikel 45 nonies, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU handelen.".

12) Bladzijde 68, nieuw artikel 279 bis, lid 1, punt a), definities:

in plaats van:

"T = de uiterste geldigheidsdatum van de optie; voor opties die slechts op een enkele toekomstige datum kunnen worden uitgeoefend, is de uiterste geldigheidsdatum gelijk aan die datum; voor opties die op meerdere toekomstige datums kunnen worden uitgeoefend, is de uiterste geldigheidsdatum gelijk aan die datums; de uiterste geldigheidsdatum wordt uitgedrukt in jaren, volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen; en",

lezen:

"T = de periode tussen de uiterste geldigheidsdatum van de optie T_{exp} en de rapportagedatum; voor opties die slechts op een enkele toekomstige datum kunnen worden uitgeoefend, is T_{exp} gelijk aan die datum; voor opties die op meerdere toekomstige datums kunnen worden uitgeoefend, is T_{exp} gelijk aan de laatste van die datums; T wordt uitgedrukt in jaren, volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen, en".

13) Bladzijde 70, nieuw artikel 279 ter, lid 1, punt a), de formule:

in plaats van: „$\text{duurfactor voor toezichtdoeleinden} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$

waarbij:

R = de disconteringsvoet voor toezichtsdoeleinden; R = 5 %;

S = de termijn tussen de aanvangsdatum van een transactie en de rapportagedatum, die wordt uitgedrukt in jaren, volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen; en

E = de termijn tussen de einddatum van een transactie en de rapportagedatum, die wordt uitgedrukt in jaren, volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen.",

lezen:

„$$\text{duurfactor voor toezichtdoeleinden} = \max\left\{\frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}; 10/\text{OneBusinessYear}\right\}$$

waarbij:

R =	de disconteringsvoet voor toezichtsdoeleinden; R = 5 %;
S =	de termijn tussen de aanvangsdatum van een transactie en de rapportagedatum, die wordt uitgedrukt in jaren, volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen;
E =	de termijn tussen de einddatum van een transactie en de rapportagedatum, die wordt uitgedrukt in jaren, volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen, en
OneBusinessYear =	één jaar uitgedrukt in werkdagen volgens de betrokken gebruiken inzake werkdagen.”.

14) Bladzijde 73, nieuw artikel 280 bis, lid 3, de formule:

in plaats van:

„$$\text{EffNot}_j^{IR} = \sqrt{\left[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$”,

lezen:

„$$\text{EffNot}_j^{IR} = \sqrt{\left[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$”.

15) Bladzijde 75, nieuw artikel 280 quater, lid 3, de formule:

in plaats van:

„$$\text{AddOn}_j^{Credit} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Credit} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k)\right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{Credit})^2) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$”,

lezen:

„$$\text{AddOn}_j^{Credit} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Credit} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{Credit})^2\right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$”.

16) Bladzijde 77, nieuw artikel 280 quinquies, lid 3, de formule:

in plaats van:

„$$\text{AddOn}_j^{Equity} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Equity} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k)\right)^2 + \sum_k 1 - (\rho_k^{Equity})^2) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$”,

lezen:

„$$\text{AddOn}_j^{Equity} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{Equity} \cdot \text{AddOn}(\text{Entity}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - (\rho_k^{Equity})^2\right) \cdot (\text{AddOn}(\text{Entity}_k))^2}$$”.

17) Bladzijde 77, nieuw artikel 280 quinquies, lid 4, de formule:

in plaats van: “$\mathrm{AddOn(Entity_k)} = \mathrm{SK_k^{Equity}} \cdot \mathrm{EffNot_k^{Equity}}$”,

lezen: “$\mathrm{AddOn(Entity_k)} = \mathrm{SF_k^{Equity}} \cdot \mathrm{EffNot_k^{Equity}}$”.

18) Bladzijde 78, nieuw artikel 280 sexies, lid 1, de formule:

in plaats van: “$\mathrm{AddOn^{Com}} = \sum_{i} \mathrm{AddOn_j^{Com}}$”,

lezen: “$\mathrm{AddOn^{Com}} = \sum_{j} \mathrm{AddOn_j^{Com}}$”.

19) Bladzijde 78, nieuw artikel 280 sexies, lid 4, de formule:

in plaats van: “$\mathrm{AddOn_j^{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn(Type_k^j)}\right)^2 + (1 - (\rho^{\mathrm{Com}})^2) \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn(Type_k^j)})^2}$”,

lezen: “$\mathrm{AddOn_j^{Com}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\mathrm{Com}} \cdot \sum_{k} \mathrm{AddOn(Type_k^j)}\right)^2 + (1 - (\rho^{\mathrm{Com}})^2) \cdot \sum_{k} \left(\mathrm{AddOn(Type_k^j)}\right)^2}$”.

20) Bladzijde 78, nieuw artikel 280 sexies, lid 5, definities:

in plaats van:

“$\mathrm{SF_k^{Com}}$ = de voor grondstoffenreferentiesoort ’k’ toepasselijke factor voor toezichtsdoeleinden; indien de grondstoffenreferentiesoort ’k’ overeenstemt met transacties toegewezen aan de hedging set als bedoeld in artikel 277 bis, lid 1, punt e), onder i), met uitzondering van transacties die betrekking hebben op elektriciteit, $\mathrm{SF_k^{Com}} = 18\ \%$; voor transacties die betrekking hebben op elektriciteit, $\mathrm{SF_k^{Com}} = 40\ \%$; en”,

lezen:

“$\mathrm{SF_k^{Com}}$ = de voor grondstoffenreferentiesoort ’k’ toepasselijke factor voor toezichtsdoeleinden; indien de grondstoffenreferentiesoort ’k’ overeenstemt met transacties toegewezen aan de hedging set als bedoeld in artikel 277 bis, lid 1, punt e), met uitzondering van transacties die betrekking hebben op elektriciteit, $\mathrm{SF_k^{Com}} = 18\ \%$; voor transacties die betrekking hebben op electriciteit, $\mathrm{SF_k^{Com}} = 40\ \%$, en”.

21) Bladzijde 89, nieuw artikel 325 bis, lid 2, punt c):

in plaats van: "c) alle posities worden tegen hun marktwaarden op die datum gewaardeerd, met uitzondering van de in punt b) bedoelde posities. Indien de marktwaarde van een positie op een bepaalde datum niet beschikbaar is, nemen instellingen voor de positie een reële waarde op die datum; indien de reële waarde en de marktwaarde van een positie op een gegeven datum niet beschikbaar zijn, nemen instellingen voor de positie in kwestie de meest recente waarde, hetzij de marktwaarde, hetzij de reële waarde;",

lezen: "c) alle posities worden tegen hun marktwaarden op die datum gewaardeerd, met uitzondering van de in punt b) bedoelde posities. Indien de marktwaarde van een handelsportefeuillepositie op een gegeven datum niet beschikbaar is, nemen instellingen voor de handelsportefeuillepositie een reële waarde op die datum; indien de reële waarde en de marktwaarde van een handelsportefeuillepositie op een gegeven datum niet beschikbaar zijn, nemen instellingen voor de positie in kwestie de meest recente waarde, hetzij de marktwaarde, hetzij de reële waarde;".

22) Bladzijde 93, nieuw artikel 325 septies, lid 8, definities:

in plaats van: "$S_b = \sum_k WS_k$ voor alle risicofactoren van subklasse b en $S_c = \sum_k WS_k$ voor die van subklasse c; indien deze waarden voor S_b en voor S_c de totale som van $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_c \neq b\gamma_{bc} S_b S_c$ een negatieve waarde opleveren, berekent de instelling de risicoklassespecifieke eigenvermogensvereisten voor het delta- of het vegarisico door middel van een alternatieve specificatie, waarbij (…)",

lezen: "$S_b = \sum_k WS_k$ voor alle risicofactoren van subklasse b en $S_c = \sum_k WS_k$ voor die van subklasse c; indien deze waarden voor S_b en voor S_c voor de totale som van $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ een negatieve waarde opleveren, berekent de instelling de risicoklassespecifieke eigenvermogensvereisten voor het delta- of het vegarisico door middel van een alternatieve specificatie, waarbij (…)".

23) Bladzijde 100, nieuw artikel 325 novodecies, lid 4, definities:

in plaats van:

"V_i (.) = de marktwaarde van instrument i als functie van risicofactor k; en",

lezen:

"V_i (.) = de prijsfunctie van instrument i, en".

24) Bladzijde 100, nieuw artikel 325 novodecies, lid 5, definities:

in plaats van:

"V_i (.) = de marktwaarde van instrument i als functie van risicofactor k; en",

lezen:

"Vi (.) = de prijsfunctie van instrument i, en".

25) Bladzijde 101, nieuw artikel 325 vicies, lid 1, de formule:

in plaats van:

$$„S_k = \frac{V_i(1{,}01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}",$$

lezen:

$$„S_k = \frac{V_i(0{,}01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}".$$

26) Bladzijde 104, nieuw artikel 325 quatervicies, lid 1, definities:

in plaats van:

"$V_{notional}$ = het notionele bedrag van het instrument;

(…)

$Adjustment_{long}$ = het bedrag waarmee het verlies van de instelling in geval van wanbetaling, wegens de structuur van het derivaat, zou worden verhoogd of verlaagd ten opzichte van het volledige verlies op het onderliggende instrument; verhogingen worden met een positief teken in de term $Adjustment_{long}$ opgenomen en verlagingen met een negatief teken.",

lezen:

"$V_{notional}$ = het notionele bedrag van het instrument waaruit de blootstelling voortvloeit;

(…)

$Adjustment_{long}$ = indien het instrument waaruit de blootstelling voortvloeit een derivaat is, het bedrag waarmee het verlies van de instelling in geval van wanbetaling, wegens de structuur van het derivaat, zou worden verhoogd of verlaagd ten opzichte van het volledige verlies op het onderliggende instrument; verhogingen worden met een positief teken in de formule opgenomen en verlagingen met een negatief teken.".

27) Bladzijde 104, nieuw artikel 325 quatervicies, lid 2, definities:

in plaats van:

"$V_{notional}$ = het notionele bedrag van het instrument dat met een negatief teken in de formule wordt opgenomen;

(…)

$Adjustment_{short}$ = het bedrag waarmee de winst van de instelling in geval van wanbetaling, wegens de structuur van het derivaat, zou worden verhoogd of verlaagd ten opzichte van het volledige verlies op het onderliggende instrument; verlagingen worden met een positief teken in de term $Adjustment_{short}$ opgenomen en verhogingen met een negatief teken.",

lezen:

"$V_{notional}$ = het notionele bedrag van het instrument waaruit de blootstelling voortvloeit wordt met een negatief teken in de formule opgenomen;

(…)

$Adjustment_{short}$ = indien het instrument waaruit de blootstelling voortvloeit een derivaat is, het bedrag waarmee de winst van de instelling in geval van wanbetaling, wegens de structuur van het derivaat, zou worden verhoogd of verlaagd ten opzichte van het volledige verlies op het onderliggende instrument; verlagingen worden met een positief teken in de formule opgenomen en verhogingen met een negatief teken.".

28) Bladzijde 104, nieuw artikel 325 quatervicies, lid 4:

in plaats van:

"4. Voor de in de leden 1 en 2 beschreven berekeningen worden de notionele bedragen als volgt bepaald:

a) het notionele bedrag van een schuldinstrument is de nominale waarde van het schuldinstrument;

b) in het geval van derivaten met schuldtitels als onderliggende waarden, is het notionele bedrag het notionele bedrag van het derivaat.",

lezen:

"4. Voor de in de leden 1 en 2 beschreven berekeningen worden de notionele bedragen als volgt bepaald:

a) het notionele bedrag van een obligatie is de nominale waarde van de obligatie;

b) in het geval van een verkochte putoptie op een obligatie, is het notionele bedrag het notionele bedrag van de optie; in het geval van een gekochte calloptie op een obligatie, is het notionele bedrag gelijk aan 0.".

29) Bladzijde 104, nieuw artikel 325 quatervicies, lid 5:

in plaats van:

"5. Voor blootstellingen in de vorm van aandeleninstrumenten berekenen instellingen de bruto JTD-bedragen als volgt, in plaats van met behulp van de in de leden 1 en 2 bedoelde formules:

$$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$$

$$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$$

waarbij:

JTD_{long} = het bruto JTD-bedrag voor de lange blootstelling;

JTD_{short} = het bruto JTD-bedrag voor de korte blootstelling; en

V = de reële waarde van het aandeel of, in het geval van derivaten met aandelen als onderliggende waarden, de reële waarde van de onderliggende aandelen.",

lezen: "5. Voor blootstellingen in de vorm van aandeleninstrumenten berekenen instellingen de bruto JTD-bedragen als volgt:

$JTD_{long} = \max \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}; 0\}$

$JTD_{short} = \min \{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}; 0\}$

waarbij:

JTD_{long} =	het bruto JTD-bedrag voor de lange blootstelling;
$V_{notional}$ =	het notionele bedrag van het instrument waaruit de blootstelling voortvloeit; het notionele bedrag is de reële waarde van het aandeel voor aandeleninstrumenten in contanten; voor de JTD_{short}-formule wordt het notionele bedrag van het instrument met een negatief teken in de formule opgenomen;
$P\&L_{long}$ =	een term die corrigeert voor de winsten of verliezen die de instelling reeds in aanmerking heeft genomen en die toe te schrijven zijn aan veranderingen in de reële waarde van het instrument dat tot het ontstaan van de lange blootstelling aanleiding heeft gegeven; winsten worden met een positief teken in de formule opgenomen en verliezen met een negatief teken;
$Adjustment_{long}$ =	het bedrag waarmee het verlies van de instelling in geval van wanbetaling, wegens de structuur van het derivaat, zou worden verhoogd of verlaagd ten opzichte van het volledige verlies op het onderliggende instrument; verhogingen worden met een positief teken in de formule opgenomen en verlagingen met een negatief teken;
JTD_{short} =	het bruto JTD-bedrag voor de korte blootstelling;
$P\&L_{short}$ =	een term die corrigeert voor de winsten of verliezen die de instelling reeds in aanmerking heeft genomen en die toe te schrijven zijn aan veranderingen in de reële waarde van het instrument dat tot het ontstaan van de korte blootstelling aanleiding heeft gegeven; winsten worden met een positief teken in de formule opgenomen en verliezen met een negatief teken, en
$Adjustment_{short}$ =	het bedrag waarmee de winst van de instelling in geval van wanbetaling, wegens de structuur van het derivaat, zou worden verhoogd of verlaagd ten opzichte van het volledige verlies op het onderliggende instrument; verlagingen worden met een positief teken in de formule opgenomen en verhogingen met een negatief teken.".

30) Bladzijde 105, nieuw artikel 325 quatervicies, lid 8, eerste alinea, punt a):

in plaats van: "a) de manier waarop instellingen JTD-bedragen voor verschillende typen instrumenten overeenkomstig dit artikel moeten berekenen;",

lezen: "a) de manier waarop instellingen de componenten $P\&L_{long}$, $P\&L_{short}$, $Adjustment_{long}$ en $Adjustment_{short}$ moeten bepalen bij het berekenen van de JTD-bedragen voor verschillende typen instrumenten overeenkomstig dit artikel;".

31) Bladzijde 109, nieuw artikel 325 untricies, lid 4, de formule:

in plaats van:

"$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b \max[DRC_b, 0] + 0{,}5 \cdot (\min[DRC_b, 00]); 0\right\}$$",

lezen:

"$$DRC_{ACTP} = \max\left\{\sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0{,}5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0\right\}$$".

32) Bladzijde 115, artikel 325 unquadragies, lid 1, definities:

in plaats van: "$\rho_{kl}^{(thranche)}$ gelijk is aan 1 indien (…)",

lezen: "$\rho_{kl}^{(tranche)}$ gelijk is aan 1 indien (…)".

33) Bladzijde 121, artikel 325, lid 1, inleidend gedeelte:

in plaats van: "1. Tussen vegarisicogevoeligheden binnen dezelfde subklasse van de algemeen-renterisicoklasse (GIRR-klasse) wordt de correlatieparameter rkl als volgt vastgesteld: (…)",

lezen: "1. Tussen vegarisicogevoeligheden binnen dezelfde subklasse van de algemeen-renterisicoklasse (GIRR-klasse) wordt de correlatieparameter ρ_{kl} als volgt vastgesteld: (…)".

34) Bladzijde 124, nieuw artikel 325 quinquinquagies, lid 1, inleidend gedeelte:

in plaats van: "1. Instellingen berekenen de in artikel 325 quaterquinquagies, lid 1, punt a), bedoelde "expected shortfall"-risicomaatstaf voor een gegeven datum "t" en voor een gegeven portefeuille van handelsportefeuilleposities als volgt:",

lezen: "1. Instellingen berekenen de in artikel 325 quaterquinquagies, lid 1, punt a), bedoelde "expected shortfall"-risicomaatstaf voor een gegeven datum "t" en voor een gegeven portefeuille van handelsportefeuilleposities en niet-handelsportefeuilleposities waaraan een wisselkoers- of grondstoffenrisico verbonden is als volgt:".

35) Bladzijde 125, nieuw artikel 325 sexquinquagies , lid 1, punt c), inleidend gedeelte:

in plaats van: "c) voor een gegeven portefeuille van handelsportefeuilleposities berekenen instellingen de "partial expected shortfall"-maatstaf op het tijdstip 't' volgens de onderstaande formule:

$$PES_t = \sqrt{\left(PES_t(T)\right)^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)}$$ ",

lezen: "c) voor een gegeven portefeuille van handelsportefeuilleposities en niet-handelsportefeuilleposities waaraan een wisselkoers- of grondstoffenrisico verbonden is, berekenen instellingen de "partial expected shortfall"-maatstaf op het tijdstip 't' volgens de onderstaande formule:

$$PES_t = \sqrt{\left(PES_t(T)\right)^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$ ".

36) Bladzijde 127, nieuw artikel 325 septquinquagies, lid 4, inleidend gedeelte:

in plaats van: "4. Voor de berekening van de "partial expected shortfall"-maatstaven overeenkomstig artikel 325 sexquinquagies, lid 1, punt c), wordt de effectieve liquiditeitshorizon van een gegeven modelleerbare risicofactor van een gegeven handelsportefeuillepositie als volgt berekend:",

lezen: "4. Voor de berekening van de "partial expected shortfall"-maatstaven overeenkomstig artikel 325 sexquinquagies, lid 1, punt c), wordt de effectieve liquiditeitshorizon van een gegeven modelleerbare risicofactor van een gegeven handelsportefeuillepositie of een niet-handelsportefeuillepositie waaraan een wisselkoers- of grondstoffenrisico verbonden is, als volgt berekend:".

37) Bladzijde 148, vervangen artikel 411, punt 4):

in plaats van: "4) "depositomakelaar": een natuurlijke persoon of een onderneming die deposito's van derden, inclusief retaildeposito's en deposito's van ondernemingen maar exclusief deposito's van financiële instellingen, bij kredietinstellingen plaatst in ruil voor een vergoeding;",

lezen: "4) "depositomakelaar": een natuurlijke persoon of een onderneming die deposito's van derden, inclusief retaildeposito's en deposito's van ondernemingen maar exclusief deposito's van financiële cliënten, bij kredietinstellingen plaatst in ruil voor een vergoeding;".

38) Bladzijde 158, nieuw artikel 428 duodecies, lid 3, inleidend gedeelte:

in plaats van: "3. De volgende verplichtingen zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 0 %:",

lezen: "3. De volgende passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 0 %:".

39) Bladzijde 159, nieuw artikel 428 duodecies, lid 3, punt d):

in plaats van: "d) alle andere passiva en kapitaalbestanddelen of -instrumenten die niet worden genoemd in de artikelen 428 terdecies tot en met 428 sexdecies.",

lezen: "d) alle andere passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten die niet worden genoemd in de artikelen 428 terdecies tot en met 428 sexdecies.".

40) Bladzijde 159, nieuw artikel 428 terdecies, inleidend gedeelte:

in plaats van: "De volgende verplichtingen zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 50 %:",

lezen: "De volgende passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 50 %:".

41) Bladzijde 159, nieuw artikel 428 terdecies, punt d):

in plaats van: "d) alle andere verplichtingen met een resterende looptijd van ten minste zes maanden, maar minder dan één jaar die niet bedoeld zijn in de artikelen 428 quaterdecies, 428 quindecies tot en met 428 sexdecies.",

lezen: "d) alle andere passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten met een resterende looptijd van ten minste zes maanden, maar minder dan één jaar die niet bedoeld zijn in de artikelen 428 quaterdecies, 428 quindecies tot en met 428 sexdecies.".

42) Bladzijde 167, nieuw artikel 428 quatertricies, punt h):

in plaats van: "h) activa die zijn bezwaard voor een resterende looptijd van één jaar of meer in een door gedekte obligaties gefinancierde dekkingspool als bedoeld in artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG, of gedekte obligaties die voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de behandeling als beschreven in artikel 129, lid 4 of lid 5 van onderhavige verordening.",

lezen: "h) activa die zijn bezwaard voor een resterende looptijd van één jaar of meer in een dekkingspool gefinancierd door gedekte obligaties als bedoeld in artikel 52, lid 4, van Richtlijn 2009/65/EG of gedekte obligaties die voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de behandeling als beschreven in artikel 129, lid 4 of lid 5, van onderhavige verordening.".

43) Bladzijde 169, nieuw artikel 428 novotricies, lid 3, inleidend gedeelte:

in plaats van: "3. De volgende verplichtingen zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 0 %: (…)",

lezen: "3. De volgende passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 0 %: (…)".

44) Bladzijde 169, nieuw artikel 428 quadragies, inleidend gedeelte:

in plaats van: "De volgende verplichtingen zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 50 %: (…)",

lezen: "De volgende passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten zijn onderworpen aan een factor voor de beschikbare stabiele financiering van 50 %: (…)".

45) Bladzijde 169, nieuw artikel 428 quadragies, punt b):

in plaats van: "b) verplichtingen met een resterende looptijd van minder dan één jaar verstrekt door: (…)",

lezen: "b) passiva- en kapitaalbestanddelen of -instrumenten met een resterende looptijd van minder dan één jaar verstrekt door: (…)".

46) Bladzijde 175, vervangen artikel 429, lid 5, eerste alinea, punt a):

in plaats van: "a) een afgeleid instrument dat wordt beschouwd als een post buiten de balanstelling overeenkomstig lid 4, punt d), maar uit hoofde van het toepasselijke kader voor financiële verslaggeving wordt behandeld als een derivaat, wordt onderworpen aan de in dat punt beschreven behandeling;",

lezen: "a) een post buiten de balanstelling overeenkomstig lid 4, punt d), die overeenkomstig het toepasselijke kader voor financiële verslaggeving wordt behandeld als een derivaat, wordt onderworpen aan de in lid 4, punt b), beschreven behandeling;".

47) Bladzijde 176, nieuw artikel 429 bis, lid 1, eerste alinea, punt d):

in plaats van: "d) indien de instelling een publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling is, de blootstellingen als gevolg van activa die vorderingen vertegenwoordigen op centrale overheden, regionale overheden, lokale autoriteiten of publiekrechtelijke lichamen in verband met investeringen van de overheidssector en stimuleringsleningen;",

lezen: "d) indien de instelling een publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling is, de blootstellingen als gevolg van activa die vorderingen vertegenwoordigen op centrale overheden, regionale overheden, lokale autoriteiten of publiekrechtelijke lichamen in verband met investeringen van de overheidssector, en stimuleringsleningen;".

48) Bladzijde 178, nieuw artikel 429 bis, lid 2, eerste alinea, inleidend gedeelte:

in plaats van: "2. Voor de toepassing van lid 1, punten d) en e), wordt onder publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling verstaan, een kredietinstelling die aan alle volgende voorwaarden voldoet:",

lezen: "2. Voor de toepassing van lid 1, eerste alinea, punten d) en e), wordt onder publiekrechtelijke ontwikkelingskredietinstelling verstaan, een kredietinstelling die aan alle volgende voorwaarden voldoet:".

49) Bladzijde 178, nieuw artikel 429 bis, lid 2, derde alinea:

in plaats van: "Voor de toepassing van de eerste alinea, punten d) en e), en onverminderd de Unieregels inzake staatssteun en (…)",

lezen: "Voor de toepassing van lid 1, eerste alinea, punten d) en e), en onverminderd de Unieregels inzake staatssteun en (…)".

50) Bladzijde 178, nieuw artikel 429 bis, lid 3:

in plaats van: "3. Voor de toepassing van lid 1, punten d) en e), en lid 2, punt d), wordt onder "stimuleringslening" verstaan (…)",

lezen: "3. Voor de toepassing van lid 1, eerste alinea, punten d) en e), en lid 2, eerste alinea, punt d), wordt onder "stimuleringslening" verstaan (…)".

51) Bladzijde 178, nieuw artikel 429 bis, lid 4:

in plaats van: "4. Instellingen sluiten de in lid 1, punten g) en h), van dit artikel beschreven transactieblootstellingen niet uit indien niet aan de in artikel 429, lid 5, derde alinea, beschreven voorwaarde is voldaan.",

lezen: "4. Instellingen sluiten de in lid 1, eerste alinea, punten g) en h), van dit artikel beschreven transactieblootstellingen niet uit indien niet aan de in artikel 429, lid 5, derde alinea, beschreven voorwaarde is voldaan."

52) Bladzijde 178, nieuw artikel 429 bis, lid 5, inleidend gedeelte:

in plaats van: "5. Instellingen mogen de lid 1, punt n), vermelde blootstellingen uitsluiten indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:",

lezen: "5. Instellingen mogen de lid 1, eerste alinea, punt n), vermelde blootstellingen uitsluiten indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:".

53) Bladzijde 178, nieuw artikel 429 bis, lid 6, inleidend gedeelte:

in plaats van: "6. De krachtens lid 1, punt n), uit te sluiten blootstellingen voldoen aan de volgende voorwaarden:",

lezen: "6. De krachtens lid 1, eerste alinea, punt n), uit te sluiten blootstellingen voldoen aan de volgende voorwaarden:".

54) Bladzijde 179, nieuw artikel 429 bis, lid 7:

in plaats van: "7. In afwijking van artikel 92, lid 1, punt d), leeft een instelling die de in lid 1, punt n), van dit artikel bedoelde blootstellingen uitsluit, gedurende de periode van uitsluiting te allen tijde het volgende vereiste inzake een aangepaste hefboomratio na:

(…)

waarbij:

aLR = de aangepaste hefboomratio;

EM LR = de maatstaf van totale blootstelling van de instelling als omschreven in artikel 429, lid 4, met inbegrip van de overeenkomstig punt n) van lid 1 van dit artikel uitgesloten blootstellingen; en

CB = het bedrag van de overeenkomstig punt n) van lid 1 van dit artikel uitgesloten blootstellingen.",

lezen: "7. In afwijking van artikel 92, lid 1, punt d), leeft een instelling die de in lid 1, eerste alinea, punt n), van dit artikel bedoelde blootstellingen uitsluit, gedurende de periode van uitsluiting te allen tijde het volgende vereiste inzake een aangepaste hefboomratio na:

(…)

waarbij:

aLR = de aangepaste hefboomratio;

EM LR = de maatstaf van totale blootstelling van de instelling als omschreven in artikel 429, lid 4, met inbegrip van de overeenkomstig punt n) van de eerste alinea van lid 1 van dit artikel uitgesloten blootstellingen, en

CB = het bedrag van de overeenkomstig punt n) van de eerste alinea van lid 1 van dit artikel uitgesloten blootstellingen.".

55) Bladzijde 209, nieuw artikel 461 bis, eerste alinea:

in plaats van: "Voor de toepassing van de rapportagevereisten van artikel 430 ter, lid 1, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 462 gedelegeerde handelingen vast te stellen om, rekening houdend met ontwikkelingen inzake internationale reguleringsnormen, deze verordening te wijzigen door technische aanpassingen aan te brengen in de artikelen 325 sexies, 325 octies tot en met 325 undecies, 325 septdecies, 325 octodecies, 325 duotricies, 325 octotricies, 325 quadragies, 325 terquadragies, 325 quaterquadragies, 325 quinquadragies, 325 sexquadragies, 325 septquadragies, 325 novoquadragies, 325 unquinquagies, om het risicogewicht van subklasse 11 in tabel 4 in artikel 325 quintricies te bepalen, (…)",

lezen: "Voor de toepassing van de rapportagevereisten van artikel 430 ter, lid 1, is de Commissie bevoegd om overeenkomstig artikel 462 gedelegeerde handelingen vast te stellen om, rekening houdend met ontwikkelingen inzake internationale reguleringsnormen, deze verordening te wijzigen door technische aanpassingen aan te brengen in de artikelen 325 sexies, 325 octies tot en met 325 undecies, 325 septdecies, 325 octodecies, 325 duotricies, 325 sextricies, 325 octotricies, 325 quadragies, 325 terquadragies, 325 quaterquadragies, 325 quinquadragies, 325 sexquadragies, 325 septquadragies, 325 novoquadragies, 325 unquinquagies, om het risicogewicht van subklasse 11 in tabel 4 in artikel 325 quintricies te bepalen, (…)".

56) Bladzijde 209, vervangen artikel 462:

in plaats van: "(…)

2. De in artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, de artikelen 456 tot en met 460 en artikel 461 bis bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 28 juni 2013.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, de artikelen 456 tot en met 460 en artikel 461 bis bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

(…)

6. Een op grond van artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, de artikelen 456 tot en met 460 en artikel 461 bis vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien (…)",

lezen: "(…)

2. De in artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, en de artikelen 456, 457, 459, 460 en 461 bis bedoelde bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor onbepaalde tijd met ingang van 28 juni 2013.

3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, en de artikelen 456, 457, 459, 460 en 461 bis bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* of op een daarin genoemde latere datum. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.

(…)

6. Een op grond van artikel 244, lid 6, artikel 245, lid 6, en de artikelen 456, 457, 459, 460 en 461 bis vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien (…)".

57) Bladzijde 210, vervangen artikel 494, lid 1, inleidend gedeelte:

in plaats van: "1. In afwijking van artikel 92 bis voldoen als af te wikkelen entiteiten aangewezen instellingen die een MSI of een deel van een MSI zijn vanaf 27 juni 2019 tot en met 31 december 2021 te allen tijde aan de volgende vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva:",

lezen: "1. In afwijking van artikel 92 bis voldoen als af te wikkelen entiteiten aangewezen instellingen die MSI-entiteiten zijn, vanaf 27 juni 2019 tot en met 31 december 2021 te allen tijde aan de volgende vereisten inzake eigen vermogen en in aanmerking komende passiva:".

58) Bladzijde 211, nieuw artikel 494 bis, lid 2, punt a):

in plaats van: "a) de voorwaarden van artikel 63, lid 1, met uitzondering van de voorwaarde dat de instrumenten rechtstreeks door de instelling worden uitgegeven;",

lezen: "a) de voorwaarden van artikel 63, met uitzondering van de voorwaarde dat de instrumenten rechtstreeks door de instelling worden uitgegeven;".

59) Bladzijde 211, nieuw artikel 494 ter, lid 3:

in plaats van: "3. In afwijking van artikel 72 bis, lid 1, punt a), worden passiva die vóór 27 juni 2019 zijn uitgegeven, als in aanmerking komende passivabestanddelen aangemerkt mits zij (…)",

lezen: "3. In afwijking van artikel 72 bis, lid 1, punt a), worden passiva die vóór 27 juni 2019 zijn uitgegeven, als in aanmerking komende passiva-instrumenten aangemerkt mits zij (…)".

60) Bladzijde 213, vervangen artikel 500, lid 1, eerste alinea, punt c):

in plaats van: "c) het cumulatieve bedrag aan blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling die sedert de datum van de eerste verkoop volgens het in punt a) bedoelde plan zijn verkocht, ligt boven 20 % van het cumulatieve bedrag van alle gevallen van wanbetaling die sedert de in de punten a) en b) bedoelde eerste verkoopdatum zijn waargenomen.",

lezen: "c) het cumulatieve blootstellingsbedrag van blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling die sedert de datum van de eerste verkoop volgens het in punt a) bedoelde plan zijn verkocht, ligt boven 20 % van het blootstellingsbedrag van alle blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling, waarbij beide in dit punt vermelde blootstellingen sedert de in de punten a) en b) bedoelde eerste verkoopdatum als een blootstelling binnen of buiten de balanstelling zijn waargenomen.".

61) Bladzijde 213, vervangen artikel 501, lid 1, definities:

in plaats van:

"E* = het totale bedrag dat de kmo of de groep van verbonden cliënten van de kmo aan de instelling, haar dochterondernemingen, haar moederondernemingen en andere dochterondernemingen van die moederondernemingen verschuldigd is, inclusief eventuele blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling, maar exclusief vorderingen of voorwaardelijke vorderingen die zijn gedekt door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed.",

lezen:

"E* i s een van de volgende bedragen:

a) het totale bedrag dat de kmo of de groep van verbonden cliënten van de kmo aan de instelling, haar dochterondernemingen, haar moederondernemingen en andere dochterondernemingen van die moederondernemingen verschuldigd is, inclusief eventuele blootstellingen waarbij sprake is van wanbetaling, maar exclusief door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed gedekte vorderingen of voorwaardelijke vorderingen;

b) indien het in punt a) bedoelde totale bedrag gelijk is aan 0, het bedrag aan door zekerheden in de vorm van niet-zakelijk onroerend goed gedekte vorderingen of voorwaardelijke vorderingen tegen de kmo of de groep van verbonden cliënten van de kmo, die uitgesloten zijn van de berekening van het in dat punt bedoelde totale bedrag.".

62) Bladzijde 218, het nieuwe lid 8 van artikel 510:

in plaats van: "8. Uiterlijk op 28 juni 2025 worden de factoren voor vereiste stabiele financiering die worden toegepast op de in artikel 428 novodecies, lid 1, punt g), artikel 428 vicies, lid 1, punt c), en artikel 428 tervicies, punt b), bedoelde transacties, respectievelijk verhoogd (…).",

lezen: "8. Uiterlijk op 28 juni 2025 worden de factoren voor vereiste stabiele financiering die worden toegepast op de in artikel 428 novodecies, lid 1, punt g), artikel 428 vicies, lid 1, punt b), en artikel 428 tervicies, punt a), bedoelde transacties, respectievelijk verhoogd (…).".

Rectificatie van Uitvoeringsverordening (EU) 2021/955 van de Commissie van 27 mei 2021 tot vaststelling van technische uitvoeringsnormen voor de toepassing van Verordening (EU) 2019/1156 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de formulieren, templates, procedures en technische regelingen voor de publicatie en kennisgeving van verhandelingsregels, vergoedingen en heffingen, en tot nadere bepaling van de mee te delen informatie voor het opzetten en onderhouden van de centrale databank betreffende de grensoverschrijdende verhandeling van abi's en icbe's, alsmede de formulieren, templates en procedures voor het meedelen van die informatie

(Publicatieblad van de Europese Unie L 211 van 15 juni 2021)

Op bladzijde 31 wordt artikel 1 als volgt gelezen:

in plaats van: *"Artikel 1*

Publicatie van nationale bepalingen betreffende verhandelingsvereisten

1. De bevoegde autoriteiten publiceren op hun website de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2019/1156 bedoelde informatie aan de hand van de template in bijlage I bij deze verordening.

2. De in de eerste alinea bedoelde informatie wordt door de bevoegde autoriteiten gepubliceerd, hetzij volledig op een aparte daartoe bestemde webpagina van hun websites, of op afzonderlijke webpagina's, met daarop de in deze alinea bedoelde informatie voor, respectievelijk, alternatieve beleggingsinstellingen ("abi's") en instellingen voor collectieve belegging in effecten ("icbe's").

3. De bevoegde autoriteiten publiceren op hun website heldere, beknopte en gemakkelijk te begrijpen samenvattingen van de in lid 1 bedoelde informatie aan de hand van de templates in bijlage II bij deze verordening. Die samenvattingen worden op dezelfde webpagina gepubliceerd als de in lid 1 bedoelde informatie, hetzij bovenaan hetzij onderaan op die webpagina.",

lezen: *"Artikel 1*

Publicatie van nationale bepalingen betreffende verhandelingsvereisten

1. De bevoegde autoriteiten publiceren op hun website de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2019/1156 bedoelde informatie aan de hand van de template in bijlage I bij deze verordening.

De in de eerste alinea bedoelde informatie wordt door de bevoegde autoriteiten gepubliceerd, hetzij volledig op een aparte daartoe bestemde webpagina van hun websites, of op afzonderlijke webpagina's, met daarop de in deze alinea bedoelde informatie voor, respectievelijk, alternatieve beleggingsinstellingen ("abi's") en instellingen voor collectieve belegging in effecten ("icbe's").

2. De bevoegde autoriteiten publiceren op hun website heldere, beknopte en gemakkelijk te begrijpen samenvattingen van de in lid 1 bedoelde informatie aan de hand van de templates in bijlage II bij deze verordening. Die samenvattingen worden op dezelfde webpagina gepubliceerd als de in lid 1 bedoelde informatie, hetzij bovenaan hetzij onderaan op die webpagina.".

Op bladzijde 35, in bijlage I, na de alinea "Andere vereisten*", wordt de derde disclaimer toegevoegd:

"**Disclaimer**: De lijst in deze template is een niet-limitatieve lijst van nationale wetgeving die van toepassing kan zijn, en [naam bevoegde autoriteit] is niet aansprakelijk voor eventuele omissies op die lijst. Toezicht op de vereisten die uit deze wetgeving voortvloeien, valt niet onder de bevoegdheden van [naam bevoegde autoriteit]. De toepasselijkheid van die vereisten, en alle andere juridische vereisten, dient te worden beoordeeld vóór het verhandelen van of beleggen in [een icbe/een abi/een icbe of een abi]. Wanneer er onzekerheid is, moeten degenen die icbe's of abi's verhandelen of daarin beleggen, onafhankelijk advies inwinnen over de op hun individuele situatie van toepassing zijnde vereisten.".

Rectificatie van Verordening (EU) 2021/1372 van de Commissie van 17 augustus 2021 tot wijziging van bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het verbod op het vervoederen van dierlijke eiwitten aan andere niet-herkauwende landbouwhuisdieren dan pelsdieren

(Publicatieblad van de Europese Unie L 295 van 18 augustus 2021)

Bladzijde 15, bijlage, punt 5, a), in het vervangen deel A van hoofdstuk V van bijlage IV bij Verordening (EG) nr. 999/2001, punten m) en n):

in plaats van: "m) erkende mengvoederinrichtingen die overeenkomstig hoofdstuk IV, deel G, punt b), mengvoeders voor pluimvee produceren die verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van varkens bevatten;

n) erkende mengvoederinrichtingen die overeenkomstig hoofdstuk IV, deel H, punt b), mengvoeders voor varkens produceren die verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van pluimvee bevatten;",

lezen: "m) erkende mengvoederinrichtingen die overeenkomstig hoofdstuk IV, deel G, punt d), mengvoeders voor pluimvee produceren die verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van varkens bevatten;

n) erkende mengvoederinrichtingen die overeenkomstig hoofdstuk IV, deel H, punt d), mengvoeders voor varkens produceren die verwerkte dierlijke eiwitten afkomstig van pluimvee bevatten;".

ISSN 1977-0758 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2598 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL